

دیوانی حسرت

(مهلا شیخ محممدی خهلوزه)

کۆکردنهوه و ساخکردنهوهی: سهباح مهلا عهبدولا

رووبه‌رگ: سروه نیکخوا

په‌خشانگا: نهوین-میریوان

ژماره‌ی ستانداردی نیونه‌ته‌وه‌یی کتیب: ۱-۴-۹۲۹۱۴-۶۰۰-۹۷۸ (ISBN)

نۆره و کاتی چاپ: یه‌که‌م، پاییزی ۲۷۱۳

هه‌ژمار: ۱۰۰۰ دانه

ناوه‌ندی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی نهوین: میریوان، کۆتایی شه‌قامی مهرنۆخ

۰۹۱۸۷۷۵۴۴۰۴ - ۰۸۷۵ ۳۲۲۶۶۶

www.gwinbook.com

سر‌شانه: نیک‌خوا، صباح، ۱۳۵۶ - گرده‌آورنده.

عنوان و پدیدآورنده: دیوانی حسرت مهلا شیخ محممدی خهلوزه/کۆکردنه‌وه و ساخکردنه‌وه‌ی: سهباح مهلا عهبدولا.

مشخصات نشر: کردستان/میریوان، نهوین، ۱۳۹۲.

مشخصات ظاهری: ۷۲ ص. شابک: ۱-۴-۹۲۹۱۴-۶۰۰-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی: نیا.

یادداشت: کردی. موضوع: شعر کلاسیک کردی-مجموعه‌ها. شانه‌ها/ژوده: نیکخوا، سروه: طرح جلد.

رده‌بندی کنگره: ۳۲۵۶PIR/س ۱۳۹۱۷۴۳ ۹۳ رده‌بندی دیویی: ۲۱۰/۸/۹۵۸

شماره کتابشناسی ملی: ۲۸۵۹۵۲

ديوانى حەسرەت

مەلا شىخ مەھمەدى خەنووزە

كۆكردنەوۋە و ساخكردنەوۋەى:

سەباح مەلا عەبدوللا

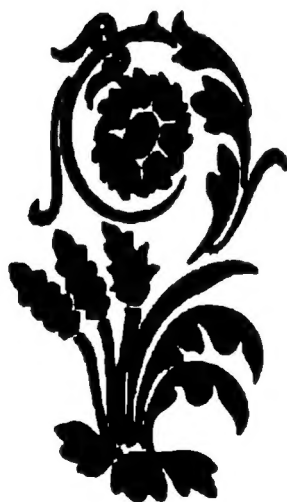

مەريوان، ئەوين، ۱۳۹۲

سپاس بۆ

كاك ئومىد كەرىمىيان

كە لە سەر ئەرکی بەرېزىيان ئىم كىتېبە بە چاپ گە يىشت.

پېښه كې:

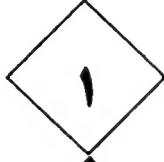
له گڼل موفسید هموو رۆزم شهوی تار	۳۲	۷	
هتا ماوم به لوفت و رهمی نیوه چاوه روانم من	۳۳	۹	دهستینک
کاریهمن دهر دم	۳۴	۱۱	کورته یه ک له زیانی هسره ت
بهرداش	۳۵	۱۳	بنمهاله ی هسره ت
دوعا و پارانوهه یو باران بارین	۳۹	۱۶	خزمه ته گانی نهم بنمهاله یه
تاک و چوارینه	۴۲	۱۹	حه یف و خه سار
هه جو	۴۳	۲۱	هسره ت و دنیای نه ده ب
	۴۷	۲۱	نهم دیوانه
شیخ رهزای دهره وه ران	۴۹	۲۴	پورتره ی هسره ت
فه رهنه گوک	۵۷		

په اشکړ:

شېهر مگان:

دهستنووسه گان و وېشه گان:	۶۳	۲۷	مونا جات
دهستنووسه گانی شیمری هسره ت	۶۴	۲۸	غمزه لیکي فارسی
دهستنووسی شیمری شیخ رهزا	۷۰	۲۹	برای عزیزم رۆحم چاوه کم
وېنه ی شېهر خاوه گانی بنمهاله ی هسره ت	۷۱	۳۰	هه زار سه لام یی له وه فا و سه فات
بنمهاله ی هسره ت هتا لهره و	۷۲	۳۱	نه گهر مه یلته وه کوو جارانه قوربان

- «باو کم» کہ لہ بہر رؤشنایی کتبخانہ کہ یدا: «کوردی» و «خویندنه وه» و «نووسین» فیربووم.
- گیانی پاکی هاوری و زاوام «ماموستا نه نوهر هوژہبری» کہ ہہرگیزای ہہرگیز گل ناتوانی مہیلبری ناو و یادی بہرزی بیت.

پیشہ کی

ده ستینگ:

۱- که شکۆل و به یازەکان له گەل ئەوەدا که خەزینەى ئەدەبى و سەرچاوەن بو ناسین و بەناگابوویمان له شاعیران و بەرھەمەکانیان! له بوارى میژووێ و شوناسى نەتەویشدا بايەخ و گرنگییەکی حاشا هەلنەگریان هەیه. هەر کامە و بەردیکە لە کۆشکی میژووێ پینگەشتن و زانیاری نەمرۆماندا، کانیکى دەولەمەندى فەرھەنگ و کەلەپوورمان و شیایى ئەوەن که وەک کەرەستەى خاوەن بۆ رافەى ورد و بابەتیانە بخزینە بەردەستى پسپۆران و ئەوەى دواڕۆژ.

کەمتر خەمى کردن لە هەلگرتن و پاراستنیاندا بوو بە هۆى فەوتانى زۆربەى ھەرە زۆریان: یان دڵۆپە و شوینی شێدار داڕزاندوون یان بوون بە خۆراکی سیرک و مشک، یا لە شەڕ و دەربەدەریدا بە بەکجاری لەناوچوون. بۆ نمونە ئەنیا لە سەدەى بیستەمدا شەرى رووس، شەرى عەشایرى، شەرى ئێران-عێراق و... دەیان دێى کوردستانیان کاول کرد و لە رووی جۆگرافیدا سڕانەوه.

جیا لەمانەیش رەنگە لە ئەژمار نەین ئەو پەرتووک و بەلگەنامە و دەستنوسانەى بابابیرانمان کە بران بۆ دەروە یان ئەگەرچی لە بەلا و نەهامەتیەکانى رۆژگار قوتار بوون و تا ئێستەیش ماونەتەوه؛ بەلام لە سووچی کتێبخانە گشتى و تابیەتیەکان و کۆن و قوژبنى گەورە مالاندا، خەریکە ئەپرتووکێن و لە لێنەپرسناماندا زیندەبەچال ئەکړین.

هەلبەت نایى ئەوەیش لەبیربکەین کە لە بەرانبەر کەسانى بى-دەروەست و بازرگانانى فەرھەنگى و ئەو زرقەلمەمانەى کە چاوى تەماحیان بپووەتە ئەم چەشنە ئاسەوارانە و ھەر خەمى خۆیان و گیرفانى ناموبارەکیانە؛ زۆرن ئەو سەربازە ونانەى کە ئەویندارانە وەک «بەلگەنامەى گەشەپێدانى فەرھەنگ و کەلەپوورى رەسەنى کوردی» لێیان ئەروان و بە ئەرکى سەرشارنى خۆیانى دەزانن کە بە شیوازی سەردەمیانە بیانپاریزن و نەهێلن ئەو سامانە نەتەوەییانە لەناوبچن.

۲- لە ھەگبەى کەشکۆل و بەیازەکانەوه و پەراویزی ھەندى لە کتێبە دەستنوسەکان و تەنانت لە ناو کاسیتە شیمەر و لە بێر و زەینى ھەندیک لە پیرەکاندا، شیمەرى وامان بەر چاوە گوى دەکەویت کە لە میژووێ تۆمار کراوى ئەدەبیماندا نمونەیان کەمە و حەیفە خۆیتەرى کورد لە بۆن و بەرامەیان بێبەش

بووه. شاعیری و امان لی ئاشکرا ده بیتی که شان ئه سوون له شاعیره گه وره کانمان و جینی داخه که ناو نیشان و ناو بانگیان نه زانراوه.

بهو هیوایه که له سای هیمه تی خه مخۆرانی زمان و ئه ده بی کوردیه وه، دیوانی ئه و شاعیرانه ی که تا ئیستا نه ناسنێنراون یاخو تاک و ته را و پرژوبلاو شاعیره کانیاں بێنراوه و بیستراوه، کۆبکریته وه و هر کامیان بیتی به خاوه نی دیوانی خۆی...

۳- له گه ل بیستن و بێنینی ناوی «خه لووزه» دا چهند شیعریک و دوو شاعیر دین به زه پندا: میرزا ره شید «فهقی خه لووزی» و مه لا شیخ محهمه دی خه لووزه «حسرت» به لام به سنوور به ندیه کی لیله وه له نیوانیاندا.

سه باره ت به فهقی خه لووزه یی له کتیی «شاعیره ناو ون بووه کانی کورد» دا هاتووه: «میرزا ره شید خه لکی دینی خه لووزه ی ناوچه ی مه ریوانه، به فهقی خه لووزه یی ناوی ده رکردووه، خویندنی له لای مه لا نه حمه دی باوکی مه لا کاکه حمه ی ناری ته واو کردووه، له سه ره تای سه ده ی چواره ده همی کۆچیدا له دنیا ده رچوووه.»^۱

تا ئه و جیه ی من بزانه، ته نیا ئه و پێناسه کورته و دوو شیعی فهقی له به رده ستدایه: به یتی به ناو بانگی «قه لای خاو» که له زۆر سه رچاوه دا هاتووه^۲ و پیره منردیش کردووه تیه وه به سۆرانی [ده قه که ی هه ورامی یه] هه روه ها پارچه شیعریکی دیکه ی به ناوی «ره عنای گول په یکه ر» که مامۆستا محهمه ده علی قه ره داغی بلاوی کردووه ته وه.^۳

هیوادارم ئهم هه ولهم سنووری شیعی ئهم دوو شاعیره له یه کتر جیا بکاته وه و ئه و رۆژه بیتی که سامانی ئه ده بی فهقی خه لووزه ی کۆبکریته وه و بکه ویته به رده ستی نه ته وه که ی.

۱ - شاعیره ناو ون بووه کانی کورد، عه لی که مال بایر، چاپخانه ی رایه پین، سلیمانی ۱۹۷۳، ل ۲۵

۲- قه لای خاو په کێکه له ئا سه واره دێنه کانی ناوچه ی مه ریوان. قه لایه کی ستراتیژیکی خان ئه حمه ده خانی کوپی مه لۆ خانی ئه رده لان بووه. شیعی قه لای خاو که وتویژیکی خه یالیه له گه ل ئه و قه لایه دا، به «فهقی قادری هه مه وه ند» ی شه وه نیه ت دراوه. له دیوانی ئهم شاعیره دا که له لایه ن مامۆستا مه لا عه بدولکه ریس موده پس و فاتح عه بدولکه ریمه وه، سالی ۱۹۸۰ چاپ کراوه، دان نراوه به وه دا که له هه ندیک شویندا ئهم شیعه دراوه ته پال «فهقی خه لووزی»

۳ - که تکیلی که له پووری ئه ده بی کوردی، به رگی پێنجهم، محهمه ده علی قه ره داغی، بلاو کراوه ی ناراس، چاپی په کم، هه ولێز ۲۰۰۲، ل ۱۸۰ و ۲۳۰

کورته يه ک له ژبانی هه سهرت:

مه‌لا شېخ محهممه‌دی خه‌لووزه که نازناوی شيعری «هه‌سهرت» هه کورې شېخ عه‌لی کورې شېخ فه‌تاحی کورې شېخ محهممه‌دی کورې شېخ ره‌زای کورې شېخ نه‌حممه‌دی بېلووه. له بنه‌ماله‌یه‌کی زانا، ناودار و نه‌هلی ته‌ریقه‌ت، له کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزده‌ی زایینی دا له گوندی بېلووی مه‌ریوان چاوی به ژبان هه‌له‌یتناوه.^۱

له خزمه‌تی زانا و نه‌دیبی به‌ناوبانگ کاکه حمه‌می بېلوو «مامۆستا ناری» دا ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رگر تووه و چووه‌ته‌ ناوایی خه‌لووزه. له‌وئ سهره‌رای مه‌لای، جوتیاری و ناشه‌وانیشی کردووه.^۲ دواي کاول‌بوونی خه‌لووزه له‌ ئاکامی شه‌ری عه‌شایری له ۱۹۴۵‌ی زایینی/ ۱۳۲۴‌ی هه‌تاویدا، بووه به‌ مه‌لای گۆخلان (بېنجوین) و تا کۆتایی ته‌مه‌نی پر هه‌سهرت و په‌زاره‌ی [۱۹۵۹/۹/۲۰ ز ۱۳۳۸/۶/۲۸ هـ] له‌وئ ماوه‌ته‌وه و گلکۆی پیرۆزیشی هه‌ر له‌وییه.

له‌ دواي کۆچی دوايی شېخ ره‌زای ده‌ره‌وه‌ران (براگه‌وره‌ی هه‌سهرت) مه‌لا شېخ محهممه‌د براژنی خۆی واته‌ خانوو ئاسیه‌ی کچی شېخ ماری شېخ عه‌لی

۱- ده‌ستنۆسینکی هه‌سهرت له‌ مالی شېخ عه‌بدولای شېخ حمه‌می راوگان (براززای هه‌سهرت) بایه‌ که ره‌چه‌له‌کی خۆی ته‌دا به‌مجۆره‌ نووسیه‌ته‌وه: «هذا نسب اقل السادات سيد محمد ابن سيد علي ابن سيد فتح ابن سيد محمد ابن سيد رضا هه‌نگه‌ژالی ابن سيد احمد مریوانی ابن سيد علي دۆل‌په‌موویی ابن سيد محمد نۆدئی ابن سيد علي وه‌نینه ابن بابارسل به‌رزنجی ابن سيد صیدی ابن سيد رسول ابن سيد قلندر [له‌ کتیبی «بنه‌مالی زانیاران» له‌م به‌ته‌دا ناوی «سه‌ید عه‌بدولسه‌یدی به‌رزنجی» هاتووه] ابن سيد عیسی‌ أهدب ابن سيد حسين ابن سيد بايزيد ابن سيد عبدالکريم ابن سيد عیسا به‌رزنجی ابن سيد باباعلی همدانی ابن سيد يوسف ابن سيد منصور ابن سيد عبدالعزيز ابن سيد اسماعيل ابن امام موسى کاظم ابن امام جعفر صادق ابن امام محمد باقر ابن امام زين‌العابدين ابن امام حسين شهید رضی‌الله‌ تعالی‌ عنه ابن امیرالمومنین اسدالله‌ الغالب حضره‌ علی‌ کرم‌الله‌ وجهه‌ و قره‌العین و فرزند دلبند حضره‌ خیرالنساء اعلی‌ فاطمه‌ الزهرا و هی بنت محمد المصطفی‌ صلی‌الله‌ علیه‌ و علی‌ آله‌ و صحبه‌ و سلم. قلمی شد در یوم ۱ شنبه ۸ رمضان المبارک سنه ۱۳۷۱ هـ

۲- محهممه‌د به‌گی‌ خاو و مه‌حممود خانی کانی‌سانان سی دانگی‌ ناشه‌ به‌ردینه‌کیان له‌ خه‌لووزه‌ پنده‌وه. هه‌ره‌ها زه‌وی و زاریکی‌ زۆریش به‌ ناوی «کانی‌ به‌رد» ته‌نانه‌ت و یستووبانه‌ نیوه‌ی گوندی‌ خه‌لووزه‌ که ملکی‌ نه‌وان بووه، ییده‌ن به‌لام خۆی قه‌برولی‌ نه‌کردووه.

كۆلان ئەخوازىت و سەرپەرشتى برازاكانى: خاتوو سەكىنە و شىخ ھەسەن ئەگرىتە ئەستۆى خۆى و ھاوكات باوك و مامىش بوو بۇيان. بەرھەمى ئەم زەواجەش، چوار مندال بوو بە ناوھەكانى: مەھموود، ئەمنە، زە و ەلى.

لە پاش كۆچى دواى خاتوو ەاسە، لەگەل خاتوو خەجىج (خەدىجە ئەھمەد رۆستەم، ۱۹۸۲-۱۹۲۹/۱۳۶۰-۱۳۰۷) كە قازى رەھىم^۱ «خەقدار» و ئامۇزاي بوو، ژيانى دووھەمى ھاوسەرى پىكھىناوھ. بەلام منداليان نەبووھ.

سەرپەراي چەرەسەرى و كەم دەرتانى، مالى ھەسرەت بۆ بنەمالەى شىخ ھەسەنى كورى شىخ شەمسەدىنى ھەنگەزالىش (ھاوسەرى خاتوو سەكىنەى برازاي ھەسرەت) مالا باوان بوو و شىخ ھەسەنى ھىناوھ بۆ خەلووزە و لە ناشەكەى خۇيدا دايمە زاراندووھ، كاتىكىش كە جوانەمەرگ بووھ، مندالەكانى واتە شىخ سەعيد و شىخ مەھمەد و شىخ ەلى ھەسەناولەى پىگەياندووھ.

تاقە كورەكەى ھەسرەت واتە شىخ مەھموودى حافظ لە منداليدا تووشى ئاولە بووھ و پاش مەملەتتەكى سەخت لەگەل مەرگدا، ھەر دوو چاوى لەدەستداوھ. ئەگەرچى كۆپرىكى زەين رۆشن؛ بەلام رەنگە ئەمە ھۆكارى سەرەكى بووبى بۆ ئەوھى كىتىب و شىعرەكانى ھەسرەت پارىزەرلىكى ئەوتۆى نەبى و پرژوبلاو بىتتەوھ.

ھەسرەت لە تەمەنى كاملىدا و ھىشتا بەخۆوھ بووھ كە بە نەخۆشىنى مىز گىران [پرۇستات] ەوھ تووش بووھ و لە كەركووك نەشتەرگەرى بۆ كراوھ. بەلام بە ھەر ھۆپەكەوھ، نەشتەرگەرىيەكەى سەرگەوتوو نەبووھ و نۆ سال و چوار مانگى ئاخىرى ژيانى پاش ئەو نەشتەرگەرىيە، بە يەكجارى كەوتووھ تە ناو جىگە و خاتوو خەجىجى ھاوسەرى نەپەشتووھ تەنانت بۆ يەك رۆزىش بىدەستئوژ

۱- قازى رەھىم (سەلا رەھىمى قازى) خەلىلى گەلە سەرشىوى مەريوان، لە سەردەمى دەسلەندارى ھەمەرەشىد خاندا قازى سەفەر و بانە بووھ. لە كۆمارى كوردستانىدا بەشدار بووھ. لە كانى-سانان، دارۇخان، قىتلاخ و ساوجىدا مەلا و مودەرىس بووھ. لە پىنجولن و سەيدىسادقا ولىراى مەلا تەنى مامۇستاي قوتابخانەش بووھ و لە سەيدىسادق كۆچى دواى كردووھ.

ھەسرەت و قازى رەھىم ولىراى ژنەزنى: خاتوو خەجىج-ھەسرەت، خانوو زەبەى كىچى ھەسرەت-سەلا عوسمانى كورى قازى رەھىم؛ دۆستانەتەكى تەركىشيان پىگەوھ بووھ.

بیت. دلسوزی و خرمه‌تگوزاری نهو فریشته‌یه به شیخ محهمه‌دی حسره‌ت له وشهدا ناگونجی و زوان کۆله له دهربرینی..

مه‌لا شیخ محهمه‌دی خه‌لووزه پیاویکی به‌هره‌دار، جوانچاک، ره‌وشت‌به‌رز، نایین‌په‌ره‌ر بووه و تهنات کهراماتی لیده‌گیرنه‌وه. له هه‌مان کاتیشدا شوخ و نوکته‌باز بووه و زۆریک له قسه‌نسته‌ق و نوکته‌خۆشه‌کانی هیشتا له بیر و زه‌ینی کەس گه‌لیکی زۆر له خامیراوا و شلیزدا ماوه‌ته‌وه و ده‌ماو‌ده‌م ده‌گه‌ریت. له ناو هه‌موو چین و توێژه‌کانی خه‌لکدا به‌رێز و خۆشه‌ویست بووه و ئه‌ویش له به‌رانبه‌ردا به‌بێ‌ت‌ماح و به‌و به‌ری وه‌فا و حورمه‌ته‌وه له‌گه‌ل هه‌موو لایه‌کدا په‌یوه‌ندی گه‌رم‌و‌گه‌ری بووه.

مخابن زۆربه‌ی هه‌ره زۆری شیعر و هۆنراوه‌کانی حسره‌تی شاعیر به‌هۆی چهند رووداویکی تاله‌وه له‌ناو‌چوون.

بنه‌ماله‌ی حسره‌ت:

ئه‌گه‌رچی چهند پشتیکی ئهم لقه‌ی "ساداتی به‌رزنجی" له بیلووی مه‌ریوان و به‌رله‌وه‌تر له هه‌نگه‌زالی بانه‌دا بوون؛ به‌لام ره‌چه‌له‌کیان ده‌گاته‌وه دۆلپه‌موو و نه‌وانیش ده‌چنه‌وه سه‌ر نۆدییه‌کان و له ئاکامدا به‌رزنجی زی‌د.

ناونیشان و شه‌جه‌ره‌ی ئهم بنه‌ماله‌یه له شیخ نیسماعیلی موحه‌دیسی کورێ نیمام موسای کازمه‌وه، کور‌او‌کور تا ده‌گاته شیخ محهمه‌دی کورێ شیخ ره‌زای هه‌نگه‌زالی که باپیره گه‌وره‌ی حسره‌ت بووه؛ له کتێبه به‌نرخه‌که‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس «بنه‌ماله‌ی زانیاران» دا ۸۵ لاپه‌ره‌ی پێوه ته‌رخان کراوه.^۱ دیاره نه‌گه‌ر بن‌نامۆزا و په‌لوپۆکانی‌تری ئهم بنه‌ماله‌یه‌ی به‌هاوێژینه سه‌ر، ده‌یان لاپه‌ره‌ی دیکه‌یش ده‌گیرته‌وه. واته زیاتر له حه‌وت‌یه‌کی سه‌رجه‌م کتێبه‌که تابه‌ته به‌باس و خوا‌س و ناساندنی ده‌یان و بگه‌ر سه‌دان زانا، پیاوچاک، رابه‌ری ته‌ریقه‌ت، عارف و که‌سیتی ناوداری ئهم بنه‌ماله‌یه.

۱- بنه‌ماله‌ی زانیاران، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس، چاپی یه‌که‌م، به‌غدا ۱۹۸۱، لاپه‌ره‌کانی ۲۵۷ تا ۲۴۲

سەبارەت بە شیخ رەزای ھەنگەژال و باوکی واتە: شیخ ئەحمەدی بیلوو کورێ شیخ عەلی یە کۆسە دۆلپەموو (پشتی چوارەم و پێنجەمی ھەسرەت) بە پێچەوانەی نووسینەکی مامۆستا، ئەم بنەمالە یە بۆ چوونێکی جیاوازیان ھەیە.

لە لاپەرە ٣٤٢ی بنەمالە زانیاران، لە باسی «شیخ ئەحمەدی کورێ شیخ عەلی یە کۆسە دۆلپەموو» دا ھاتوو:

«ئەم شیخ ئەحمەدە لە دۆلپەموو لە دایک بوو، خۆتندوو یەو بوو بە زانیەکی بەرزێ بەرێز، ھەروا لە خزمەتی باوکیشیدا خەریکی تەریقەت بوو ھەتا پێگەشتوو، جا لە دۆلپەموو ھە چو بۆ دینی (بیلوو) سەر بە مەریوان و لەوئ دانیشتوو. .. بەلام شیخ رەزای کورێ شیخ ئەحمەد چو بۆ دینی (ھەنگەژال)ی سەر بە (بانە) و لەوئ دانیشتوو ھتد»

خوالیخۆشبوو شیخ عەبدوڵای راوگان (بیراززای ھەسرەت) ئەم باسە بەم شێوە بۆم گێڕایو: «شیخ ئەحمەد پیاوخوا و زانیەکی ناوداری سەردەمی خۆی بوو، لە ھەنگەژالدا خواھەنی تەکیە و دیوھان بوو، بە سەردانێک ھاتوو بۆ مەریوان. خەلک و مالیک و بەگزادەکانی مەریوان داوایان لێ کردوو کە لە ناویاندا بێنیتو و زۆریک تکیان کردوو کە نەرۆتو ھە بۆ بانە. کە شیخ ئەحمەد دەعوە تەکیەیان قەبول کردوو، سێ دانگی «بیلوو» یان داوھتی و مال و تەکیەیان بۆی کردۆتو و نێر لەوئ ماوھتو. شیخ رەزای کوریشی وەک جێگەداری باوک تا کۆتایی تەمەنی ھەر لە ھەنگەژال بوو بەلام وەسیەتی کردوو کاتێک کە مرد، بێبەنەو بۆ باوھشی باوکی. لە پاش کۆچی دوا یی شیخ رەزا و ھینانەو ی تەرمەکی بۆ بیلوو؛ ھەموو بنەمالەکیان لە بیلوو یە کانگیر بوون و تا چەند وەجەیک لەوئ ماوھتو.»

ھەر چۆنیک بیت، گلکۆی ئەم باوک و فرزەندە لە بیلوودایە و ئەو بەشە ی گۆرستانی ناوای بیلوو کە ئەم دوو بەرێزە و چەند کەسیکی تری بنەمالەکیانی تێدا

نەسپەردە کراوە، بە «زیارەتەلانی و شیخ نەحمەد و شیخ رەزای بیلوو» بەناوبانگە و لە لای خەلکی دەورووبەر یە کجار پیرۆزە.^۱

لە کۆتایی سەدەی نۆزدەهەم و لە سەر دەمی ژبانی شیخ فەتاحدا (باپیری حەسەرەت) ئەم بنەمالە یە نیوێی ملکە کە یان فرۆشتوو ئەو بە بە گزادە کانی بیلوو. پاشان شیخ نەحمەدی کۆری شیخ فەتاح (مامەیی حەسەرەت) کە کەسیکی ئازا و لێهاتوو بوو لە رووداویکدا لە گوندی مێرگەدریز کۆژراوە.^۲ لە بۆشایی نەمانی شیخ نەحمەددا، بە گزادە کانی بیلوو و گەیکە چان؛ مال و خێزانی شیخ عەلی (باوکی حەسەرەت) کە تەنیا میراتگری شیخ فەتاح بوو، لە بیلوو دەرکردوو و ملک و زەوی و زارە کە یانیاں داگیر کردوو^۳ و ئەوانیش ئاوارە بوون. سەرەتا بەرەو دەرەوێران و پاشان خەلووزە و دواي کاول بوونی خەلووزەیش دیسان دەرەوێران، دواتر گۆخلان، نزارە و هتد. ئیستەیش لە ئەنجامی ئەو کۆچاو کۆچەدا، ئەم بنەمالە یە بوون بە دوو بەرە کە: یە ک لە مەریوان (دەرەوێران) و یە ک لە پێنجوین (راوگان).

۱- لە سەر کێلە قەبرە کە ی شیخ رەزادا نووسراوە:

بەر سەر تەبیت ما گەر گەزری هەمت خواوە
کە زیارت گە رەندان جەهان خواوەد بود
بەندە ی پیر خراباتم کە درویشان او
گەنج را از بی نیازی خاک بەر سەر مێکنند

۱۲۴۵-۱۲۰۲ هجری

هەذا قبر المرحوم المبرور المغفور جنت مکان رضوان الشباب سید شیخ رضا ابن المرحوم شیخ احمد نور الله مرقدەم

- ۲- ئەم رووداوێ تا پادە بەک لێلە و ئەوێ کە زانراوە: شیخ نەحمەد پیاوی سەردار بەگی نەجین [سەرۆکی هۆزی میران بەگی] بوو، بەکۆزە کە کەسیک بوو بە ناو نەسە چیچۆرانی کە لە دوو سال بەر لەم مەسەلە یەو دانێشتووی مێرگەدریز بوو و دواي ئەم رووداوێ گەراوە ئەو بە بانە. گوايە ئەویش قەسە کوشت تەقە ی لێ نەکردوو!
- ۳- بە گزادە کانی بیلوو، کانی میران (گەیکە چانی ئەوسا) و بەردەرەشە سەر بە هۆزی حەمە کەریم بە گین.

سهره‌رای نهم مه‌سه‌له‌یه، ماله مام و بن‌نامؤزاکانی حسرهت چهند پارچه زه‌ویه‌کیان فرؤشتوو به موخته‌مهدی سنه^۱ و ئه‌ویش به‌ره‌به‌ره به فیل و زه‌بروزه‌نگ چهندین ملکی دیکه‌ی له چنگیان ده‌ره‌ئناوه. ئه‌مه‌یش بووه‌ته هؤی هه‌لکترانی یه‌کجاری خانه‌دانی شیتخانی بیلوویی، واته وه‌چه‌کانی شیخ ئه‌حمده و شیخ ره‌زای بیلوو، له زیدی خویسان و بلاوه‌کردنیان به‌ره‌و خواومیراوا [بو نمونه: شیخ محمه‌دی نه‌چئ] و شلیر [وه‌ک: بنه‌ماله‌ی شیخ عه‌زیزی کیلوو]

غزله‌ ته ره‌ه‌نگیه‌کانی نهم بنه‌ماله‌یه له سهره‌تای سهدی بیسته‌مه‌وه:

- نهم کتیه: ئه‌گه‌رجی به‌شیک‌ی یه‌کجار که‌می شیعه‌کانی حسره‌تی له خۆ گرتوو و ره‌نگه‌ ناوی «دیوانی شیعر» قورس بی بو ته‌نیا ۱۰ پارچه و ۲ چوارینه و ۲ تاک و ۲۴/۵ به‌یت هه‌جوا به‌لام من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م بی‌کرا و هیوادارم توانیبیتم تا راده‌یه‌ک به‌ر به‌فه‌وتانی به‌ره‌می نهم شاعیره‌ بگرم.

- که‌شکۆلی حسره‌ت: بریتیه له گولبێژریک له شیعرێ چهندین شاعیری جیاواز (وه‌ک: کوردی، نالی، ناری، شیخ ره‌زا، زیوه‌ر، راجی، معروف، محتشم، عشقی، زرگر، هه‌روه‌ها هه‌لبه‌ستیک‌ی دوور و درێژی مه‌لا حامید هه‌مه‌وه‌ند زه‌کی) نهم ده‌فته‌ره شیعره قه‌واره‌که‌ی وه‌زیری به‌پتوانه‌ی (۱۷×۲۱) و ۱۴۲ لاپه‌ره‌یه، ۲۶ لاپه‌ره‌یشی به‌نه‌نوسراوی ماوه‌ته‌وه. حسره‌ت تیایدا شیعرگه‌لیکی ئه‌و شاعیرانه‌ی به‌زوانه‌کانی: کوردی، عه‌ره‌بی و فارسی به‌قه‌له‌منیش و ده‌وات، له‌گوندی گۆخلان، له‌نیوان ساله‌کانی ۱۳۷۲ تا ۱۳۷۵ی کۆچیدا^۲ نووسیه‌ته‌وه. به‌لام به‌داخوه ته‌نیا پینچ پارچه شیعرێ خۆی تێدا‌یه.

۱- حاجی موخته‌مه‌د یا میرزا عه‌بدولفه‌فاره‌خانی موخته‌مه‌د له‌بنه‌ماله‌ی وه‌زیری [سنه] بووه که به‌درێژایی چهندین سده و به‌تا‌یه‌ت له‌پاش رووخانی میرنشین ئه‌رده‌لانه‌وه، زۆرترین دۆلانیان له‌بوواره‌کانی سیاسی، نێزایی، کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری ئه‌ه‌له‌تی ئه‌رده‌لاند گه‌راوه. موخته‌مه‌د له‌سهرده‌می کۆتایی قاجار-سهره‌تای به‌هله‌ویدا له‌زۆر شوێنی وێلا‌یه‌تی ئه‌رده‌لاند ملک و مالی سه‌ندوو و داگیر کردوو.

۲- به‌رانبه‌ر به: ۱۹۵۶-۱۹۵۳/۱۳۳۴-۱۳۳۲

- به یازی شیخ رهزای دهرهوه‌ران (برا گهره‌ی هسره‌ت): میژووی نووسینه‌وه: ساله‌کانی ١٣١٤ تا ١٣٢٦ ی کۆچی،^١ به قهواره باخه‌لی و پێوانه‌که‌ی (١١×٢١) ه، به خه‌تی شکسته‌نه‌سته‌علیق نووسراوه. وادیاره‌ نزیك به ٢٠٠ لاپه‌ره‌ بووبن، به‌لام چه‌ندین لاپه‌ره‌ له‌ سه‌ره‌تا و کۆتایی به‌یازه‌که‌دا به‌ سریش لکینه‌دان به‌یه‌که‌وه‌ تا ببن به‌ به‌رگ بۆ باقیه‌که‌ی و به‌م‌شێوه‌یه‌ سه‌روبه‌ر ١٥٥ لاپه‌ره‌ی ماوه‌ته‌وه. نه‌و شاعیرانه‌ی له‌م به‌یازه‌دا ده‌قیان نووسراوه‌ته‌وه‌ بریتین له‌: ابوبکر صدیق، غوث، تأثیر، صدراعظم، صائب، شیخ نصرالدین حکیم، قآنی، قصاب، حافظ، ناصر، قایمقام، نظامی، مولوی رومی، شمس تبریزی، سعدی، محتشم، قاسمی، خاکی، جامی، میرزا تقی‌خان، واقف، وحشی، سنایی، مه‌ولانا خالید، مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، مجرم، سالم، ناری، تایه‌ به‌گ، شیخ رهزای تاله‌بانی، شیخ عه‌لی که‌رکووک، سه‌ید هه‌سه‌ن سورینی، میرزا فه‌تاح قازی ساوجبلاغ، ئه‌مانه‌لاخانی ئالبلاغ و هه‌ندیک شیعیری تێدایه‌ که‌ ناوی شاعیره‌کانی نه‌نووسراوه. له‌ ناو شیعیر و چیرۆک و په‌خشانه‌کانی ئه‌م به‌یازه‌دا هه‌ر سێ زوانی کوردی، عه‌ره‌بی و فارسی به‌دیده‌کری‌ت که‌ شیخ ره‌زا له‌ پشوووه‌کی درێژدا، گولچه‌نکی جوان و نایابی هه‌ندێ ده‌قی پرپایه‌خی ئه‌ده‌بیی ئه‌و زمانه‌ی کردووه‌ و ئه‌مه‌یش ئاستی به‌رزای ئه‌ده‌بی و زانایی خاوه‌نی به‌یازه‌که‌ ده‌سه‌لمینیت. به‌ دلنیاپییه‌وه‌ شیخ ره‌زا خۆشی شاعیریکی به‌توانا بووه‌ و له‌و به‌یازه‌دا شیعیری خۆشی تێدایه‌ به‌لام تا ئیسته‌ ته‌نیا له‌ هه‌ندیکی که‌میان دلنایام که‌ هی خۆی بێت و نه‌وانیشم له‌ پاشکۆی ئه‌م کتێبه‌دا هێناوه‌.

- به‌یازیکی دیکه‌ی شیخ رهزای دهره‌وه‌ران: که‌ به‌ داخ و که‌سه‌ریکی زۆره‌وه‌ دیار نه‌یه‌ و به‌شکوو روژیک بێ و بدۆزریته‌وه‌. ئه‌م به‌یازه‌ ئه‌ندازه‌که‌ی پالتاوی، به‌رگی خام و سریش، به‌ که‌نێره‌ چنراو، زیاتر له‌ ٣٠٠ لاپه‌ره‌ بووه‌. سالی ١٣٦٠/١٩٨١ شیخ عومه‌ری راوگان (که‌ره‌زازی شیخ ره‌زا) به‌ نیازی نه‌وه‌ی که‌ بیگه‌یه‌نیت به‌ ده‌ستی مامۆستا محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم له‌ به‌غدا و که‌لینیکی کتێبخانه‌ی کوردی پێ پرکریته‌وه‌ داویه‌ به‌ هاوڕیبه‌کی خۆی به‌ ناوی مه‌لا

ئىبراھىمى مامە ھەمە كە تىكۆشەر و ئەدەبدۆستىكى پىنجوئى بوو. پاش ماوھەكى كەم مەلا ئىبراھىم بە دەستى دزئوى بەعس شەھىد بوو و لەو كاتەو تە ئىستە چارەنووسى ئەم بەيازە ناروونە.

- پاراستنى كاسىتتىكى «مەلا رەسوولى گۆلى»: شەھىد شىخ ئەھمەدى شىخ مەھموودى گۆخلان (۱۹۸۲-۱۹۵۵/۱۳۶۱-۱۳۳۴، كۆرەزاي ھەسرەت) كە پىاويكى تىكۆشەر و ئەدەب دۆست بوو، لەم كاسىتە نوسخەيەكى ھەلگرتوو كە تىايدا مەلا رەسوولى «فەرىقى» سى پارچە شىعر و بەسەرھاتى خۆى لە سالى گرانييە كە دەگىرپتەو. ئەم كاسىتە بوو بە ھاندەرم بۇ بەدواداچوون و كۆكردنەوھى بەرھەمەكانى ئەم نووسەرە نەناسراو و ئىستا خەرىكم كارىان لە سەر دەكەم.

- لە نىو ئەم بنەمالە زانا و ئەدەبدۆستەدا چەندىن «شىعرخان» ھەلگەوتوون وەك: حاجى شىخ ھەسەنى راوگان (۱۹۷۹-۱۹۰۹/۱۳۵۸-۱۲۸۸، كۆرى شىخ رەزا)، شىخ عەلى عەرزە نووس (۲۰۱۰-۱۹۴۲/۱۳۸۸-۱۳۲۰، كۆرى شىخ ھەسەن)، شىخ مەھموودى حافىز (۱۹۹۳-۱۹۲۴/۱۳۷۲-۱۳۰۳، كۆرى ھەسرەت) و شىخ مەھموودى مىرگەدرىژ (لەدايكبووى ۱۹۲۷/۱۳۰۵، خوشكەزاي ھەسرەت) ھەر كاميان سەدان و بگرە ھەزاران شىعريان لەبەر بوو و لە ناوچەكەدا ناويانگيان دەرکردوو. كەسانىكى زۆر: خەلكى ئاسايى، ئەعيان و ئەشرف و تاقمى خويندەوار لە كۆر و كۆبوونەو و شەونشىنى و ھتەا، دى بە دى ناردوويانە بە شوينياندا يان چوونەتە خزمەتيان و چىزيان لە ھونەرەكەيان بردوو. لە رىگەى ئەم بەرزانەو: گۆپچكە و مىشكى خەلكانىك بە ناوئىشان و بەرھەمى ئەدىبەكانمان رۆشن بوو تەو. لىكۆلەر و نووسەرانيش بۇ پاراستن و ساخكردنەوھى دەقە كۆنەكان، وەك سەرچاو بەرھەيان لىوەرگرتوون.

- ھەرەھا تىكۆشەرى دىرىن كاك شىخ عومەرى راوگان، ئەندامى ئەم بنەمالەيە و كاتى ئامادەكردنى ئەم كتيبە، چەند پەرۆزە نووسىنىكى ئەدەبى و مىژووى بەدەستەوھە.

حديف و خه‌سان:

کتبخانه و نووسراوه‌کاني شينځي هه‌سره‌ت له چهند به‌لادا هه‌ر جاره و به‌شينگيان
فهوتاون:

۱- له ناکامي سووتاني خه‌لووزه^۱ و ټاواره بووني هه‌سره‌ت له‌ويوه به‌ره و
دوره‌وران و پاشان گوخلان، وه‌ک باقي خه‌لکي ټو گوڼده، هه‌ندېک زياتي بينيوه
و ناساييه برئ کتېب و ده‌ست‌نووسيشي له‌و کوچاو کوچه‌دا له‌ناوچووبي.

۱- خه‌لووزه گونديکي ديزني ناوچه‌ي ميريوان بووه و له زورنک له سه‌رچاوه مي‌زوويه‌کاندا ناوي هاتوه،
نهم گوڼده له ۲۶ کيلو‌مترې باکووري پروژناوای شاري ميريواندا و له دولتيکي نيوان ساوجي و قولقوله‌ي
نيستادا بووه. گه‌وره‌ترين و ناودارترين گوندي ږيزه‌دني خاوميراوا بووه و زياتر له ۱۵۰ مالي لڼ بووه. به ه‌وي
چهندين ناشوه که تيدا بوون له ناوچه‌که‌دا بابه‌خېکي زوري بووه، هاوکات ناحه‌زي زوريش! نالوگوړه
کومه‌لايه‌تي، سياسي و نيزاميه‌کاني سالني ۱۹۴۵-۱۳۲۴/۱۹۴۰-۱۳۱۹ کارتيگرديکي زوربان بووه له سه‌ر
ديموگرافي ناوچه‌ي ميريوان به‌گشتي و خاوميراوا به‌تاييه‌تي. له‌رانه: هيرشي هممه‌رشيده خاني بانه به
باسمه‌ني ه‌وزه‌کاني به‌گراده‌ي ه‌ورامان [به سه‌رؤکايه‌تي مه‌حمود خاني دزلي] و فه‌تالي به‌گيه‌کان [به
سه‌رؤکايه‌تي علي خاني وله‌ژير] يو سه‌ر ميريوان و هه‌له‌هاتن و پاشان گه‌رانه‌وي مه‌حمود خاني کاني‌سانان
به يارمه‌تي هندن ه‌وزي ناوچه‌که و نه‌رته‌شي شاوه يو ميريوان و دهرکردني هيزي هممه‌رشيده خان له‌م
ده‌فهره، هيرشي زميني و ناساني په‌رېلاوي رژيمي شا يو سه‌ر کوردستان و شکستي هممه‌رشيده خاني بانه
و سه‌قامگير بوونه‌وي ده‌وله‌ني په‌له‌وي له هه‌مو ناوچه‌کاني ژير ده‌سه‌لاني هممه‌رشيده خان [به‌فزه،
ديوانده‌ره، سه‌رده‌شت و بانه]، گه‌رانه‌وي خاني بانه يو دولي شلتر، ده‌ستگير کران و دوورخسته‌وي له لايه‌ن
حکومه‌تي عيراقوه و هند. له‌م گزي و نالو‌زيانه‌دا خه‌لووزه نه‌خوازه‌لا که‌يوسي نمينه (بنکه‌ي پوليس)يشي
لڼ بووه، چنه‌د جاريک په‌لامار دراوه. جاريکيان چته جووه‌ته سه‌ريان و ږان و گايه‌لي ناوايان تالان کردووه
که له ناکامي پيښه‌اداني خه‌لک و چته‌کاندا دوو چته و دوو کس له خه‌لکي ټاواي کوژراون: په‌ک له
چته‌کان ناوي کاکه شا بووه، له‌و گه‌ل‌باخپانه بووه که له پرؤسه‌ي نه‌گريسي «ته‌خته‌قاويو‌لپه‌گزاوه‌گيران» دا
(رانه: پاکتاو کردن، کوچانندن و ږاگواستي چهندين خنل و به‌دېل گرتن و کوشتي سه‌دان سه‌رؤک ه‌وز و
ده‌سه‌لانه‌وه‌ورد و درشته کورده‌کان، له لايه‌ن رها شاي گوړبه‌گوړموه، سالي ۱۳۱۰/۱۹۳۱) به‌ره و شلتر
ناوديو بوون و له گوندي دوره‌ورگاندا دانستووه، په‌کيکي تريان ناوي عه‌دولا په‌ک بووه [له‌وانه‌په نه‌ويش هه‌ر
گه‌لواخي بووي] خه‌لووزه‌يه‌کانش: ره‌شي هممه‌ي کاکه سوور و ټول‌قاېه‌ر ناويک که شواني ټاواي بووه،
له شه‌ري عه‌شايري (شه‌ري نيوان مه‌حمود خاني کاني‌سانان و حکومت‌ي رها شا له به‌هارساييزي
۱۳۲۴/۱۹۴۵ دا) خه‌لووزه له‌گه‌ل دېکاني دوره‌وربه‌ريدا چول کراوه و سوتيزاوه. پاش ماوه‌به‌کي کورت
دنه‌اته‌کاني دوره‌وربه‌ر به‌ريسه‌ر شاوه‌دان کراونه‌توه و تمنا خه‌لووزه به‌کاولي ماوه‌توه. نه‌وتري:
نېخه‌دي کاي نه‌رزه‌نه و نزاره که له ه‌وزي کوته‌پوشين و نزېک بوون له خاني کاني‌سانان (هاوسه‌ريکي

۲- ھەر بە دەستی خۆی و بە ھۆی تووش بوون بە نەخۆشینیکەوہا
ھەلبژاردە یەکی چەند سەد شیعری، لە گۆڤخاندا سووتاوہ.^۱

۳- شیخ محەممەدی ھەسەناو لە (بrazazay ھەسرەت) بۆی گێرامەوہ و وتی: پاش
مەرگی کاکەم واتە شیخ سەعید^۲، شیخ عەلی برامان [کە لە رووی دەررونیەوہ
کەسیکی ناساخ بوو] سێ باوہش کتیب و دەفتەری لە مالی شیخ سەعید
ھینایەدەر و ناگری تی بەردان و ئەبوت: لە دواي شیخ سەعی نابێ هیچ خەتیک لە
سەر کورە ئەرزا بمێنی! شیخ محەممەد لای وایە کە بەشیکی زۆر لەو کتیب و
دەفتەرانی ھی شیخ رەزای دەرەوہران (باوہ گەورەیان) و شیخ محەممەدی ھەسرەت
(مامەمی دایک/خاڵۆ باوکیان) بووہ.

۴- بەشیکی تر لە کتیبخانە کە ھی ھەسرەت کەوتبووہ لای «شیخ مەحمودی
میر گەدرێژ» و لە ئاکامی ئاوارەیی و چۆڵبوونی دیھاتەکانی مەریوان بە ھۆی
شەری ئێران-عێراقوہ (۱۹۸۸-۱۳۶۷/۱۹۸۰-۱۳۵۹) لە لەشکرکێشییەکی ئێراندا
بۆ ناوچە ی پینجۆین، میر گەدرێژیش ماوہ یەک چۆل کرا و دواي ئەوہی کە خەلک
گەرانوہ سەر مال و حالی خۆیان، وەکوو زۆریک کەلوپەلی تر هیچ ئاسەواریک لەو
کتیبانە نەماووہ...

→ مەحمود خان، نەرزەنەیی بووہ) ناپاستەوخو دەستان بووہ لە ئاوەدان نەپوونەوہی خەلووزەدا. ھەرچۆنیک
بووینت ماوہ یەکی زۆر دواي شەری عەشاری، چەند مالیک لە خەلووزە یەکان لە خوار ئاوابوہ، لە خالیک
دەشتایی و بەرفراوانتر لە شوێنی پینشو، گوندی قولقوڵەیان پنیات ناوہ کە گانی و زەویەکی خۆیان بووہ بە
ھەمان ناوہوہ. زۆر بە پشیمان کە لە دیھاتەکانی دەررویشندا ئاوارە بوون، ھەر نەگەرانی تەوہ.

۱- شیخ مەحمودی میر گەدرێژ لە ھەسرەتی یستووہ.

۲- مەلا شیخ سەعیدی ھەسەناو لە (کوچی دواي: ۱۳۵۸/۱۹۷۹) کوچی شیخ ھەبەنی کوچی شیخ
نەسەدەنی ھەنگەزال و خاتوو سەکینە کی شیخ رەزای دەرەوہران (برا گەورە کە ھی ھەسرەت) عارفیکی
بەناوایانگ، نەدییکی خوش زەوق و «خاوەنی کەلام و کتیب» بووہ بەلام بە داخوہ شتەکی نەوتو لە
بەرھەمەکانی نەماوہ.

حه سړت و دنيای نه ده پ:

به پنی: ۱) ناوهرؤکی که شکوله کهی ۲) نهو چند پارچه شیعره ی خوی که نیسته له بډه سندان؛ بومان دهرده کهوئ که حه سرت زمانی فارسی و عهره بی به باشی زانیوه و زال بووه به سهر زارواهی ههورامیشدا. له گهل بهرهمی زؤربه ی شاعیره ناوداره کانی کورد و فارسدا سهروکاری بووه.

له ناو شیعره کانی خویشیدا؛ فورم و چوارچینوه کلاسیکه جیاجیاکان به دیده کریڼ. له دهرپریندا زمانیکی ساده و پاراوی ههیه. له شوینی خویشیدا کیښی عوروزی ره چاو کردووه [وهک موناجاته کان] و تیایاندا زؤربه ی ورده کاریبه نه ده بییه کانی شاره زایانه به کارهیناوه. دهستکی بالایشی له هه جودا بووه.

شیعره کانی حه سرت له پرووی مه به ست و ماناوه چند به شینگ له خوده گرن، له وانه: خوشه ویستی پیغه مبهری نیسلام و ټال و بهیتی، ترس و هیوای شه فاعهت له روژی په سلان دا، نامؤژگاری و نه خلاقیات، دووری یاران و دهردی فیراق، چهرمه سهریه کانی ژبانی خوی وهک نه داری و نه خوشین، بهرز نر خاندنی ههره وهزی و هاوکاریبه کومه لایه تیبه کان، زهم کردنی چرووکی، توانج له وه دهسه لاتدارانه ی که ههر له بیرى خویندان و چاویان له حاند گیروگرفتی خهلکانی دهور و پشت داخستووه و هتد.

نه گهرچی نه م باسه قسه ی زیاتر هه لده گری، به لام به هوی نه وه ی چند شیعریکی کهم له حه سرت ماونه ته وه و زؤربه ی نهو شیعرانه یش له ناستیکی نه ده بی بهر زدا نین؛ خویندنه وه و هه له نگانندیان کاریکی سه قهت و ناته و او ده بیت. ههر بویه روچوون به ناو په یامه نه خلاقی. کومه لایه تیبه کانی شیعی حه سرت و شروقه ی وردتر یو خوینهران و لیکوله رانی نه ده بی به جیدیلیم.

نهم دیوانه :

ناوبه ناو له زاری خه مخورانی نه ده بی کورد بیه وه و له ناو بنه مال که یشماندا به حه سرت ته وه دهور ترا و ده مبیست که حه سرت شیعی زوری بووه به لام فه و تاوه.

خوليام بوو رږژيک له رږژان يو هم شاعيره کاريک بکړې و ناونیشان و
به رهمه کاني زيندوو بکړيته وه. به لام نه و کاره هر نه کړا و خوېشم پرېم نه ته کيشا
له م نه رکه هه لېچم.

له پايزی ۱۳۹۰/۲۰۱۱ دا کتیبی «کاروانی پټنوس: شاعيران و نووسه رانی
مەريوان و هه ورامان» له نووسینی کاک فاتیح مسته فایي هاته بازار و تايادا
ژيانامه ی حسرهت و پارچه شيعريکي چاپ کړا.^۱ نه مەيش بوو به هانده رم يو
به دوا داجوون و سؤراغی شيعره کانی شيخی حسرهت.

مەريوانی يوون و خزم بوونی حسرهت دوو هلی باش بوون بوم تا دواي
تپه پوونی ۷۰ سال له چوونی له مەريوان و زیاتر له نیو سده پاش نه وه ی کوچی
دواي کردووه، بتوانم هندی لهو شيعرانه ی که هیشتا له زهینی خزمان و خه لکی
ناوچه که دا ماونه ته وه، کوبکه موه.

به خوشحاليه وه له هه ناوای په کم و له نیو کتیبخانه کې باوکمدا، گه شتمه
خزمه تی که شکوله کې حسرهت. هم که شکوله و به یازه کې شیخ ره زای
دهره واران؛ له ناو نه و پرتووک و نامیلکانه ی حسرهتدا بووه که که وتبوونه لای
شیخ مەحمودی میز که دریز و باوکیشم حاجی ماموستا مه لا عه بدولای نیکخا «سەفای»
به له تالانی کتیبخانه کې، لئی وه رگرتبوو و چه نای چن ساله به ریک و پینکی
پاراستوو پته ی و پیشیان چن د جوان وتوو یانه: نرخی زیر و لای زیر نگه ر..

پینچ پارچه شيعری سهره تاي هم دیوانه به هه مان ریزه نديیه وه، نه و شيعرانه ن
که له که شکوله کې حسرهتدا هاتووه.

نه گه ر له گیرانه وه و هینانی ناونیشانی نه و گوند و ماله خرم و ناشنا و
ناا شنایانه ی که سهردانم کردن و به دهستی خالی گه رامه وه دواوه یان نه و انیش
زور جارار بې دهسته که وت، يو لای کهس و شوینی دیکه یان نه ناردم، خو بېوړم؛

۱- کاروانی پټنوس، فاتح مسته فایي، ناوهندی پلاوکر د نه و ناراس سته، چاپی په کم، ۱۳۹۰.
لا پره کانی ۶۸ تا ۷۳

باقى شيعره‌كان له گه‌ران و پشكنين و پرس‌وجويه‌گى دوو ساله‌دا؛ له لا، يان به هوى نهم به‌ريزانوه ده‌ستم كه‌وتن:

- خوالينخوشبوو شينخ عه‌بدولای حاجى شينخ حه‌سه‌نى راوگان: هه‌جويك و به‌شينك له شيعرى «كاريه‌ن ده‌ردم»ى له‌به‌ر بوو.
- شينخ مه‌حمودى شينخ سه‌مه‌دى ميزگه‌درېژ (باوه‌گه‌وره‌م): چه‌ندين شيعر و هه‌جوى حه‌سه‌رتى له‌به‌ر بوو.
- كاك حه‌مه‌ه‌لى نيكخا (مامم) له كتيبخانه‌گى باپيرمه‌وه «حاجى مه‌لا نه‌حمه‌دى ساوجى» كه دؤستى نزيكى حه‌سه‌رت بووه: دوو پارچه شيعرى حه‌سه‌رت (به خه‌تى خوى) يې دام.
- شينخ محمهد پنه‌اى (خالوم): چه‌ند كتيبيكى كتيبخانه‌گى حه‌سه‌رتى له‌لايه و پيى‌نيشان دام. حه‌سه‌رت له په‌راويزى به‌كيكاندا چوارينه‌يه‌گى فارسى نووسيبوووه.
- شينخ على پنه‌اى (خالوم): كاسيتيكى شينخ مه‌حمودى حافز (كورى حه‌سه‌رت) كه سالى ۱۳۷۱/۱۹۹۲ له مالى حه‌مه‌سالخى كه‌رهمى ساوجيدا تۆمار كراوه‌ى، پيندام. شينخ مه‌حمود له‌م كاسيته‌دا وپراى شيعرى مامؤستا قاينع و هه‌نديك قسه‌ى نه‌سته‌ق و نوكته‌ى خؤش؛ هه‌ر دوو شيعرى «به‌رداش» و «دؤعا و پارانه‌وه بؤ باران‌بارين»ى حه‌سه‌رتى خويندوووه‌ته‌وه.
- هه‌ركام له‌م به‌ريزانه‌يش ديريك يان چه‌ند به‌يتيك له هه‌جوه‌كانيان له‌به‌ر بوو و پنيان وتم:
- خوالينخوشبوو حاجى قادر به‌گى ره‌شيد به‌گى ديكونى ده‌ره‌وه‌ران
- خاتوو عه‌دله‌هاوسه‌رى شينخ مه‌حمودى ميزگه‌درېژ (دايه‌گه‌وره‌م)
- كاك ره‌حماني حه‌سه‌نى نه‌حمه‌دى ميزگه‌درېژ (ره‌حماني لاله‌سەن)
- محمهد به‌گى كه‌يخه‌سه‌ره‌و به‌گى كيكن (حه‌مه نه‌مه‌نە)
- حاجى مه‌جيد خوسره‌وى (كورى حه‌مه نه‌مه‌نە)
- ده‌رويش قادري سه‌عيد به‌گى كيكن
- عيزه‌ت به‌گى حه‌سه‌ن به‌گى كيكن

- شێخ عومەری شێخ عەبدولای راوگان

جیا لەم خۆشەویستانە، بۆ ئامادەکردنی ئەم کتێبە لە کەسانێکی زۆری دیکەیش لە سەر بنەمالەیی حەسرەت و میژووی خەلووزە و بابەتی تری پەيوەندیدار بەم باسەوه، زانیاری و یارمەتیم وەرگرتوو و لیڕهوه سپاسی هاوکاری یەک بە یەکیان ئەکەم.

پۆرترەیی حەسرەت:

هەولێکی زۆرم دا بەلام وێنەی فتۆگرافی حەسرەتم دەست نەکەوت. ناچار پەنام برد بۆ پرەسم کردنی پۆرترەیهکی خەیاڵی. بە رافەیی ڕوالەتی حەسرەت لە لایەن «دەرویش قادری سەعید بەگی کیکن» هوه و بەراورد لەگەڵ ڕوخساری چەند کەسیکی ئەو بنەمالەیه؛ هونەرمەند «سروە نیکخا» ئەم نیگارەیی لێ کێشا و زۆربەیی ئەو کەسانەیش کە شیوەی حەسرەتیان لە بیر ماو، پەسەندیان کرد و بە لایانەوه گونجاو بوو. سیاسییکی تایبەتیش بۆ سروەیی ئامۆزام کە پۆرتەرە و ڕووبەرگی دیوانی حەسرەتی ئامادە کرد.

بۆ دوا قسە: تەکا لە هەموو ئەو کەسانە دەکەم کە شیعری ئەم شاعیرەیان لەلایە، بیگەیهنن پێمان تا لە چاپێکی دیکەدا دیوانی حەسرەتی پێ ئەواوتر بکەین و چەند وشە و لاپەرەیی تر بە کتێبخانەی کوردی زیاد بکەین. هەر لە ئێستاه دەستی بە هاناوهاتنتان بە ریزهوه ئەگوشین.

سەباح مەلا عەبدولای

سەرەتای زستانی ٢٧١٣ی کوردی - مەریوان

شیعه‌کان

موناجات

قيامت هات و واوهيلا به حالـم يا رهـسوولهـللا
به غهيري تو نيه مهـحشر مهـجالـم يا رهـسوولهـللا
كودوور و ژهنگي قهـسووت وا دلي پؤشيم به ناچاري
نهـماوه زهـرهـيه نووري كهـمالـم يا رهـسوولهـللا
له نيو نامهـي عمهل نهـمبي به غهيري شهـر خودا چ بكهـم
به شوعلهـي ناري عيسيان دل زوخالـم يا رهـسوولهـللا
له هينگامي وهـفاتم بو نهـجاتم من ئەكهـم نهـرجوو
به گورجي ناوهـكهـت بئته خهـيالـم يا رهـسوولهـللا
له گهل دينـبهـر خودا چ بكهـم له وهـختي غهـرهـي رۇحا
له جيني بيمي ههـرهـس دانه بمـالـم يا رهـسوولهـللا
كه جهننهـت جيني موتيع و بو موکافاتي عيـبادت بيـ
وهـها چاكه ههـتا مهـحشر بنـالـم يا رهـسوولهـللا
به نوميدي شهـفاعهـت با بنالينم به مهـحزووني
بليـم ههـر دهـم به رۇژ و ماهـ و سالـم يا رهـسوولهـللا
به يهـك جورعهـي شهـفاعهـت قيمهـني نهـقدي دل و رۇح بيـ
به قوربـانـت ئەكهـم مال و منـالـم يا رهـسوولهـللا
به گريـانـي پرسؤزهـوه به دايم با بليـم ههـر دهـم
خودا رهـحمي خودا رهـحمي به حالـم يا رهـسوولهـللا
كه «حهـرهـت» مايـلي عشقي مهـجـازي بي مهـزاجي نهـو
ئهـسهـف بو مامهـله و فيكـري بهـتـالـم يا رهـسوولهـللا

غە زە ئیکی فارسی

بنده شرمندهام خواهم خدایا بعد ازین
 رخ نهم بر آستانت از سر صدق یقین
 جان ز خوفت، دل ز عفت، لب ز توبه، پر کنم
 بر امید مغفرت هر دم نهم سر بر زمین
 دیده عبرت ز گریه جویبار خون کنم
 از نهادم سر کنند صد ناله و آه حزین
 لمعه‌ای از نور حق شاید به جانم سر زند
 تا شوم روز جزا محبوب رب العالمین
 چون روم در زیر سنگ و سر نهم در خاک گور
 حفظ گردانی مرا یا رب ز شیطان لعین
 یا رب از بهر کسی مه شد ز اعجازش دو نیم
 حشر من خواهد شود با آل بیت طاهرین
 طاقت دوزخ ندارم تن به آتش را مسوز
 واصلم خواهی به قصر جنت حوران عین
 صرف شد عمر گرانمایه که از جرم و خطا
 بعد از این یا رب مدد کن «حسرت»ت از راه دین

برای عه‌زیزم رۆحم چاوه‌که‌م^۱

له جینی قه‌وم و که‌س ساییر ناوه‌که‌م ^۱	برای عه‌زیزم رۆحم چاوه‌که‌م
مایه‌ی حه‌یاتم عه‌ینی مه‌قسوودم	بینایی دیدم قه‌وی وجوودم
ده‌وای ئێشی دهرده‌ناسه‌ی سه‌ردم	باعیسی شادی دل‌ه‌ی پر دهرده‌م
مه‌حروومیت باعیس داغی یاران‌ه‌	دوو‌ریت ئێشی دل‌ مایه‌ی هه‌جرانه‌
دیدم بۆ دیدته‌ خه‌یلی بێ نووره‌	برا گیانه‌که‌م دوو‌ریت زه‌رووره‌
دل بۆ تۆ وینه‌ی شه‌راره‌ی سه‌قه‌ر	که‌وتوته‌ به‌ینمان هه‌زار ده‌شت و ده‌ر
دوژمنت وه‌ بای قودرته‌ فه‌نا بێ	عومری سه‌فهرت کورت و کۆتا بێ
به‌ ئیزنی ره‌سوول نه‌ولادی عه‌دنان	ئیشه‌للا به‌ عه‌ون خودای لامه‌کان
زوو به‌ سلامه‌ت به‌ سه‌فا و به‌ سه‌یر	دینۆ بۆ وه‌ته‌ن ئیشه‌للا به‌ خه‌یر
به‌ توولی سه‌فه‌ر قه‌ت بێزار نه‌بیت	یاره‌ب له‌ غوربه‌ت برینه‌دار نه‌بیت
قه‌ت له‌زه‌ت نا به‌ی له‌ که‌یف و خوشی	عاده‌ته‌ برا تاره‌نج نه‌کێشی
به‌ عه‌ونی خوا بێنۆ به‌مه‌لاوه‌	بێ تاقه‌ت مه‌به‌ زۆری نه‌ماوه‌
له‌ دهرده‌ و به‌لا دل‌ بێ خه‌ته‌ر بی	یاره‌ب برا که‌م تۆ بێ زه‌ره‌ر بی
زووبه‌زوو بێتۆ بێ دهرده‌ و زه‌حه‌مه‌ت	باقی والسّلام فیدات بێ «حه‌سه‌ره‌ت»

۱- شیخ‌ساییری‌بایکه‌به‌ر کۆری‌شیخ‌حه‌سه‌نی‌چه‌وتانی، و نه‌رای‌خزما به‌نی (ژنه‌ژی): خاتوو‌فاته‌می‌خوشکی‌شیخ‌ساییر-شیخ‌مه‌حموودی‌کۆری‌حه‌سه‌ره‌ت، خاتوو‌نه‌مه‌ی‌کچی‌حه‌سه‌ره‌ت-شیخ‌ساییر) دۆستایه‌ته‌کی‌تزه‌یکینی‌له‌گه‌ل‌حه‌سه‌ره‌تدا‌بووه‌.

له‌سه‌رکۆنی‌ماخی‌بوونی‌سه‌ید‌عه‌نا‌که‌لدا، شیخ‌ساییر‌پۆلیس‌بووه‌ و کاتێن‌سه‌ید‌عه‌نا‌کۆزراوه‌ [۱۳۹۹/۷/۱۵-۱۹۸۰/۱۰/۷] نه‌یه‌ه‌شتووه‌ سووکا به‌ته‌مه‌که‌ی‌به‌کرت، به‌مه‌ه‌وه‌ ساوه‌ی‌دوو‌سال‌نهرده‌راوه‌ بۆ‌ناوچه‌ی‌سازانی‌هه‌له‌به‌جه‌. وا‌ده‌اره‌ له‌ساوه‌ی‌دوو‌رخرانه‌وه‌ی‌شیخ‌ساییر‌دا‌ئه‌م‌شیره‌ی‌بۆ‌وترایت.

هزار سه لام بی له وهفا و سهفات

له عقل و فهم و له شهرت و وهفات
 بهو گشت له تافهت ئیحتیرامه وه
 له لوتفت سروشک جه دیدهم واران
 نه خلایق له نهوع به شهر جیایه
 نه وسافت خاریج وه سف و به یانه
 مه لوول و عاجز بی عیززهت نه بیت
 خه تمتم بی له سر فرووع و ئوسوول
 جهفا به خه روار میجنهت دهم سازهن
 نه نه سبابی که یف نه پرووناکی زهین
 بی کهس بی هامراز خهستهی هیجرانم
 بهل بکیانو حق پهی من شیفایه
 جهی بهلا «حهسرهت» بهل بیژن نه جات

هزار سه لام بی له وهفا و سهفات
 له رووی عیززهت و عقل و فامه وه
 نامه کهت ئامانادهی دهوران
 خو من نه مزانی وهفات وه هایه
 نه نهوعه خولقه رهوییهی خاسانه
 یاره ب تا ماوی بهم نهوعه بژیت
 به حوویی ئال و نه سحابی ره سوول
 چیش و اچۆم ئازیز به لام هامرازهن
 نیسته نه را و یار نه واسیتهی بهین
 زام زهدهی دهر د دووری یسارانم
 بو مهیل بو مووبهت پهریم دوعایه
 به لکه قه بوول بو دوعای سه حرگات

نه‌گه ر مه‌یلت وه‌کوو جارانه قوربان

مه‌جال و فرسه‌تی ئیحسانه قوربان	نه‌گه ر مه‌یلت وه‌کوو جارانه قوربان
فهرامۆشم مه‌که ئیحسانه قوربان	له من غافل مه‌به تا ماوه عومرم
جه‌زای چاکه‌ت هه‌زار جه‌ندانه قوربان	مه‌گیره روو له من یاری وه‌فادار
(بروه) ^۱ عه‌جیب سه‌یرانه قوربان	ته‌وه‌سوت که به چاکه بو نه‌جانت
ده‌وای ده‌ردی گوناوه ئیحسانه قوربان	شیفای هه‌ر ده‌رد و خه‌م گه‌ر مه‌ره‌مینکه
وه‌فای دنیا کلاوچه‌رخانه قوربان	فسه‌ی من بگره‌ گۆی مایل به‌ حه‌ق به
دوعاگوتم هه‌تا ده‌ورانه قوربان	موحیبه‌ی موخلیسه‌ی ئالی نه‌بی به
هه‌موو هه‌ر حه‌سره‌ت و هه‌جرانه قوربان	بهرسی گه‌ر له وه‌زع و حاله‌ی «حه‌سره‌ت»

۱- به‌داخوه نه‌متوانی ئه‌م وشه‌یه‌ ساخ به‌که‌مه‌وه.

ئەگە ئ موفسید ھە موو پۆژم شە وی تار

له گەل موفسید ھە موو پۆژم شە وی تار ^۱	رەقیب ئیشی بە دل دایم وە کوو خار
ئەگەرچی ژین و مانم زەھرە مارە	لە بەر ئیشی وجود و دەرد و ئازار
وەلئ سەد شوکر لیلە چوو مەراقم	بە مەیلی من ئەسوورئ چەرخى دەووار
لە بیم و وەحشەتی تۆ بۆ مەزەننە	رەقیب نەیکوشتەم و نەیدامە بەر دار
رەقیب مرد و نەما فەسلى زمستان	بەھارە نادیارە روویى ئەغیار
خودا یار و ئەتۆ پشتوپەنا بی	نیە باکم لە فیتنەى شەخسى بئى عار
لە دەورەى شایەکی وەک تۆ نەبئ قەت	بنالینم لە دەس تەعنەى جەفاکار
نومیندم وایە تا ماوہ حەیاتت	وە کوو «حەسرت» نەنالیئى بە ناچار

۱- ئەم شێعرە شێری دواى: ھەتا ماوم...م لە کتێخانەکەى «حاجى مەلا ئەحمەدى سارچى ەدا دەستکەوت. لايشم وایە حسرت ئەم شێعرى بۆ ئەو ھۆنۆرە تەو.

هه تا ماوم به لوتف و ره‌حمی ئیوه چاوه‌روانم من

هه‌تا ماوم به لوتف و ره‌حمی ئیوه چاوه‌روانم من
مه‌گه‌ر بمرم له‌سه‌ر [نهم] حاله‌ته‌سه‌ری زوبانی من

مه‌حاله‌ده‌رده‌که‌م بی‌ئینتیهایه‌قه‌ت شی‌فای نایه
عه‌لاجی موشکله‌ده‌رد و غه‌م و ئاه و فوغانی من

ئه‌سیری ده‌ستی ته‌قدیرم له‌زیندانی بی‌لا‌حه‌بسم
به‌زنجیری قه‌زا پی‌به‌ند و مه‌منووعه‌ده‌بانی من

دو‌چاری هیچ به‌شه‌ر نه‌بووه و نه‌بی وه‌ک من گرفتارم
له‌ئاده‌م تا به‌خاته‌م تا به‌ئه‌پیام و زه‌مانی من

به‌ته‌فسیری ئه‌زانم «حه‌سه‌ره‌ته‌»ا‌روو زه‌ردییه‌ته‌فسیل
عه‌یانه‌شه‌رحی حالی من چ مو‌حتاجه‌به‌یانی من

کارییهن دهردم

<p>هامسهران دیسان کارییهن دهردم وه رووی زامهوه ویلی رووی ههردم زولفان چون زنجیر عاشق بهنم رۆ زولهیخای یمهن نه سای گهنجم رۆ شههینی ته رلان دیدهبازم رۆ ..... ههزاری پهریش دل ئایرین بی جهرگت نیشانهی موغای نیزه بو به گرپهی ئایر دهروون زوخال بای دهک یاره ب نه عزات له تلته بی به تیخ</p>	<p>کارییهن دهردم کارییهن دهردم^١ خهریکی خه یال کرده ی چه پگهردم مه حیووبه ی شاهان دلپه سهنم رۆ خهرامانی چین لاره و له نجم رۆ شیرینی ئهرمه ن عیشوه و نازم رۆ له یلته عامیری ساحیب وه قام رۆ مه مان وینه ی به ی باخی بهرین بی دهک شه خسه دهست ریزه ریزه بو جه دیده کور بای جه زوان لال بای خونجه ی بولبولان هه لته کند جه بنخ</p>
--	--

١- به گزاده به کی کۆماسی دلی له ژنه کی پس بووه و کوشویه، له کاتیکدا که نهو ئافره ته داوینپاک بووه،
ئهم غه دره حسره تی هان داوه بو داتانی ئهم شیره که وادیاره لهنه ی نیسته زیاتر بووین. باس له سهر «هه تللی
نامووسی» به م شویه به لهو سه رده مه دا، جینگه ی تهرامانه و ئاستی بهرزی تیگه بشتن و هه لو بستی
پنشه و توهانه ی نیشانی حسرت نیشان ده دات.
دیره کانی یه ک، دوو، شمش و نهو ی دوو هه می ینجم له «شخ مه محمودی میرگه درۆ» بیست و نهویشی له
«خوالیخوشوو شیخ عبدالای راوگان»

به رداش^۱

به توفیقی حق بینای کردگار	به عهونی خوای غه‌فوور و غه‌فار
به‌ردیکم هینا له هاربره‌وه	به کولی هیسر سه‌حرا بره‌وه
هیسر هی کن بوو؟ هی مه‌جی‌خانه ^۲	ئه‌ولادی ئه‌رشد شای کورد زوبانه
قوربانی ئه‌لتاف سه‌رداری عامم	گه‌وره‌ی عه‌شایر نه‌ته‌وه‌ی سامم
شازاده‌ی بوزورگ مه‌جی خانی گورد	ده‌مانچه برنه‌و، ساحیب ده‌ست‌وبرد
له خزمه‌تیا بووم شه‌وئ له شه‌وان	له دئی داروخان له تۆی دیوه‌خان
پال به موته‌ککا به‌زمم به کام بوو	شام و نه‌هارم جه‌سبولمه‌رام بوو
هیسر و پیای پی عه‌تا کردم	له هاربره‌وه تا گۆخلان بردم
تا هینامه ناو قه‌ومی گۆخلان	به ئیمدادی حق خوای لامه‌کان
شه‌و له ناو مزگه‌وت مه‌قامی عالی	وتم به مه‌خلووق به لائوبالی

۱- له کاسنه‌که‌ی شیخ مه‌حمودی حافزه‌وه وه‌رمگر توه‌وه.

۲- مه‌جید خانی داروخان، کوری همه‌په‌شید خانی پانه.

حه‌سره‌ت دۆستایه‌تییه‌کی گه‌رم‌و‌گه‌ری له‌گه‌ل همه‌په‌شید خاندایه‌وه. لهره‌دا به «شای کورد زوبان» ناری لیده‌بات. له‌وانه‌به به‌شیک زۆر له ئه‌نجاما نه‌شتمانیه‌کانی هه‌سره‌ت له خوش‌ه‌ستن و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل نه‌و سه‌رکوده‌ بلمه‌ته‌دا خۆی نواندیه‌ت.

نەو شەو مامەوہ بہ چەن خە یالات
 سوہج و ئیوارہ لہ مالی قادر
 لہ پاش نان خواردن چووینہ سەر بانان
 لہ ناکاو ہاتن جہمعی ہەر زہ کار
 مہردی مہیدانم فہتحولای نازدار
 سەد بارہ کەلا لہ سەعا و جہمہ
 جہمہی پوور خانم رۆحی رەوانہ
 خواہ و عەبدولا ساحیب سالارن
 بەرداشیان ہەلگرت ہەر وەکوو بای وەشت
 بہ زۆری بازوو ہەر وەک دار بەلەک
 ئەمن بہ دۆعا و عەبە^۱ بہ تەکبیر
 عەبە ی براہم بئی کەرەم وەک مەن
 دہک عەبہ خوا ہەردوو کمان بېرئ
 عەبہ شرنگە ی دا چووہ ژیر لۆسی
 و تەم فەتحولانەوہ ی قارەمان
 ئەو پێلەوارہ ی لہ عەبہ وەرگرت
 یاران ھاور دیان ہەر بہو برووزہ
 وارید بہ خزمەت «یایی عاسە»^۲ بووین
 و تەم دہخیلہ یاران میوانن
 خەستەو ھیلان چارہ و عەلاجی
 زۆریان برسہ دہخیل عەلاجی
 دہخیل سەد دہخیل زووکە ہەرچی ھەس

بہ سەد وەسوەسە ھەتا رۆژ ھەلھات
 موحبیب و موخلیس بو خزمەت حازر
 بو ئینتیزاری جہمعی جوانان
 لۆسیان بەست لہ بەرد بہ ئەمری جہبار
 پەر زۆر و پەر زات ہەر وەکوو شەمقار
 بہ سەد داستان تاریفیان کەمە
 رەحمان پەر غیرەت زوبدە ی مەردانہ
 غیرەت بئی شومار زۆر ساحیب عارن
 تێپەر یان بئی کرد لہ سەحرا و لہ دەشت
 ھێچ دایان نەنا تا ملە ی میلەک
 بہ ئەللا ئەللا و بہ یاپیر یاپیر
 ہەر دوو بیتکارہ بئی قودرەت وەک ژن
 مەن پوولی ناژیم تۆیش تەس و تہرئ
 پووتئ تہرئ دا بہ تەنیا بۆسی
 بیگرہ لہ عەبہ خراپی قۆمان
 فەتحولا پەر زۆر ئازا و دەست و بێرد
 ھێچ دایان نەنا تا بہ خەلووزہ
 بہ نای نامبارک مال و ژن و شووین
 عەزیزی مەنن رۆحی رەوانن
 ئەمە ئاگرہ و پەیاکە ساجی
 بێنیرہ سەرم تۆمار و تاجی
 دۆ بئی یا شۆرباو یاخو چیشتی خەس

۱۔ عەبە ی براہم: مامە ی خولە عەزە ی ساوجی، ئاشەوانی ئاشەکە ی حسرەت پووە لہ خەلووزہ.

۲۔ یایی عاسە: ھاوہەری حسرەت.

یاران بەرداشیان بە شان هێناوہ
 وتی جا چی بکەم بە خوا و بە قورئان
 وتم لای «ئیساف» گێروبەر مەحکەم
 تەواو داماوین پەنام هێناوہ
 ئاتەمە پوولە و رۆنم بۆ بکێشە
 یایە هاتەوہ بە بۆلە و تۆلە
 وتی هیچ مەلئ کەم دا بخورە
 بمری بۆ کەشکی یا بۆ جامی دۆ
 خودا بپرئ مال و ئەحوالت
 گووی بۆرە ی تئ بئ لە مالداری وا
 بە ھەر نەوعی بوو یاران گەرانۆ
 ئەمڕۆ لە سایە جەمعی جەوانان
 خورسەند و مەسرور شادیم حاسلە
 با بچینۆ سەر وەخت یارۆکە ی بئ نان
 خەسیس و چرووک رەزێل و نابار
 بە شالئ سەوزۆ رووم کرد لە مالی
 نەمەکم نەکرد ھەلسا دەرپەری
 برۆرۆ یاشنێخ هیچ بەردم نیە
 کەوشی کردە پیتی لە درگا دەرچوو
 ناعەلاج ھەلساین دل بە ھەسرەت ریش
 ئافەرم مەحموو لە خۆت و مالت
 غەریب نەوازە و میوان پەزیرە

قەوت و ھیزیان ھیچ تیانەماوہ
 من ھیچ شک نابەم نە چێشت و نە نان
 بلئ چار نیە ھیچ مەخۆ قەسەم
 نەچێشتی شەلەم نە دۆ و ماساوہ
 میوانمان زۆرە و خاترم ریشە
 وتم چی بووہ مەیکە بە قوولە
 بە تۆ ناکەوئ ئەم تەرەترە
 ئەیرێژن نایدەن بە من و بە تۆ
 گووی سەگ بە خەپلە ی ھەک زەھری تالت
 بئ نان و بئ دۆ مەقسوود نارەوا
 منیش مامەوہ بە ئیش و ژانۆ
 پەرورەدی وەتەن خاکی گۆخلان
 نوخشە پیگەیی بۆ «زبە و خولە»^۱
 یەعنی حاجیەکی دئ کە ی دارۆخان
 گۆنەکەر ھەک خۆی لە میوان بێزار
 بەلا لە خولقی تف لە ئەحوالی
 پەرەدی بئ شەرمی لە روو ھەلبەری
 ولاخت کوانئ فرمانت چیە
 ئیمە ی بەجئ ھێشت حاجی زووبەزوو
 دوا ی کەوتین بۆ مال مەحموودی دەریش
 لە حاجی کەوئ قەزای گەمالت
 نەک وەکوو حاجی خارێج لە خێرە

۱- زوبەیدە و مەحموود ناوی دوو مندالی ھەسرەتن.

و ھەک ئەو ی لێرە بەدوا شیعریکی تر بێت یان پەرەپەکی جیاواز لە داستانی بەرداش، شەخس مەحموودی حافز ناوا درێژە بە خۆتەندەوہ ئەدات: «جا لێرانا تەلئ..» ئەبێت ئێوە کەسە ناوی «حاجی رەحیم» بوو.

دۇئا و پارائەوہ بۇ باران بارىن^۱

يارمب موحتاجم يارمب موحتاجم
 يارمب سفيد كەي پرووى وەكوو ساجم
 بۇ نيشانەي خەم ھەر وەك ناماجم
 بە تۇ موحتاجم يا شاھى شاھان
 يارمب بە حاجەت ئەوليا و خاسان
 داماو و مائل بىررزق و رۇزى
 رزق و بەراتم نىوہ ناشىكە
 بەرداش حازرە ئاشم بىرئاوہ
 خىرى ساحىب خىر بىرئاو وەستاوہ
 مال و منالم چاوەرپى مزەن
 ئەمە چ وەختە نىوہى زستانە
 ئەر لەبەر منە باران نابارى
 مەيلىت وا بە لاي دەولەمەندەوہ
 مەشغوولى كارى ئىمەى بەدبەخت بە
 بە جارى ئەوا مردىن لە برسا
 يارمب بە ئىعجاز سى جزمەى قورئان
 باران بارىنى لافاو سەرواز كا
 لافاو دەشت و دەر تەواو داپۇشى
 تا كەى ئىنتىزار بەفر و باران بىم
 بۇ مزەى گالى تالە داماوین

يارمب بە تۇيە چار و عەلاجم
 رەواج بەى سىكەى زۇر نارەواجم
 بىر مال و دەولەت بىر خەرج و باجم
 يا «مَالِكُ الْمُلْكِ» كار بە دەس ئاسان
 گوشتاد كەى موشكل جوملەى حق ئاسان
 وام لە خەيالا بۇ رزقى سۆزى
 ئومىدى قەویم يەك بەرداشىكە
 ئاشىشم ئىحسان بەگزادەى خواہ
 بۇ رەحمەتى تۇ چاوى سەد چاوە
 بىرئان و بىر دۇ بىررۇن و جزەن
 عالم وشك و رەق بە بىر بارانە
 با نەگبەتى بەم بىرۇم بۇ شارى
 بە داراي ئەسباب چابى و قەندەوہ
 موشكول گوشاى كار ئىمەى سەرسەخت بە
 بەفر و بارانى بىنە وەك ئەوسا
 خەلە ھەرزان كەى بە عىشقى خاسان
 بە ھەرد و دەشتا وەك تەير پەرواز كا
 بىر دەنگى تا كەى فەلەك خرۇشى
 لە ناومىدى گەستەى ماران بىم
 فرە ئىنتىزار كووكە و ماساوین

۱- ئەم شېئىرە لە كىتەبى كاروانى پىتووسدا ھاتووہ. گوايە نەویش لە كاستەوہ داپەزاندووہ، بەلام تەواوى شېئىرە كە نې و ھەلەى چاپىتى زۆرہ.

یاره ب نامه وی بنکری پلاو
 گوشتی فرووجت لی تهلب ناکه م
 که بابم ناوی گوشتی مهر ناخوم
 جلی گازرانی ناکه مه بهرم
 مایینم ناوی بۆ سر و سواری
 لاکیش و قالیم ناوی بۆ دیوان
 فیکری تهخت و بهخت خوسرهوان ناکه م
 خاو و میراوام ناوی تا باشماخ
 بۆچیمه بهزم و دهیده بهی ئیران
 لووله ی نهقراوی جگهری سامسۆن
 موخلیسی کووکه ی گال و دۆکه شکم
 ههجوی دیشله مه ی چایی تال نه که م
 ناره زووی ماس و کووکه ی گالمه
 پلاوی چه ور و هه ورامیی ساجی
 نامه وی بووکی تازه و به ناواز
 نه وه بۆ مه محمود حهیده ری نهژاد^۱
 سکه ی ئه سکه ناس رهزای په هله وی
 نامه وی یاره ب هیچیان نه مانه
 ئاو بیته گهر دش مزه هه رزان کا
 مه شک ی پر له ماس که ره ی دیزه ی سوور

نه وه بۆ مه ته به خ به گله رانی خاو
 خودا ب مگر ی نه گهر داوا که م
 کوردم به کوردی فیری نان و دۆم
 ره شتی و جامانه م ناوی بۆ سه رم
 نامه وی ره عیبت خه رج و بیگاری
 چیمه له بگره و به رده ی دیوه خان
 داوای گهنج و مال مه محمود خان^۲ ناکه م
 نامه وی حوکی گه رووس و له یلاخ
 سه ریاکی بۆ که یف خانی مه ریوان
 نامه وی له گه ل قرچه ی پیاز و رۆن
 دوزمنی چایی تالی به دته شکم
 موحتاجی نانم داوای گال نه که م
 بی نانی غوسه ی مانگ و سالمه
 نه ویش بۆ دیوان ناگاهه ی ساوجی
 بۆ عه شی شه وان بۆ راز و نیاز
 «حسرت» بۆچیه تی بی نان و بی زاد
 ته لای دهسته وشار کووپه ی خوسره وی
 مه قسه دم ئاو و به فر و بارانه
 «یایی» ته به کمان بۆ پر له نان کا
 نه ویش بۆ مه ولا^۳ پیری میترگه دوور

۱- مه محمود بهگی لیو ناغی و ختی سارچی بووه و له و ده موده ستدا زنی دووه می هتاره .

۳- مه بهست: مه محمود خانی کانی سنان

۴- مه ولا (پیری میترگه دوور): مه بهست هه مه شیه لی میترگه دریز» که ییاویکی ده وله مند به لام

ده ست فونجاو بووه .

... زل مېزر زل مەشكه و مەلان زل
 له ناو عالەما قوتبى تەواو
 نەهلى سەرشیوی زۆر بارەبەرن
 «حەسرت» دانیشه ئیتر بێ دەنگ به
 یارەب ناشەكەم بێنیتە گەران
 ئەگەر ناشەكەم بگەرئ بەسمە
 زۆر به ئیخلاسه تەواو حەق ناسە
 فرە عاقلە بەلام زۆر كەزە
 مەخسوس شیخ حەین^١ قەومی مەخسوسە
 فرە عاقلە ژیری تەواو
 گەر خودا بكا گەرئ ناشەكەم
 دەرویش عەبدولا وەسایە باشە
 بیرازیش ئەكا و راستەئ ئەگرئ

ساحیب جنۆكه فەستیح وەك بولبول
 ساحیب بزگەل و كووری خەساو
 ئەویش بۆ مەولا به تەواو كەرن
 لە بەحرى خەمدا هەر وەكوو سەنگ به
 به یادمان بكە به بەفر و باران
 عەبەئى بێرایم خۆ فریاد رەسمە
 ئەزانئى لە مال چ دەنگ و باسە
 كا دروست ئەكا به دیزە مزە
 فیکرى به وینەئى قسەئى قامووسە
 جەرگى بۆ خالۆئى تەواو بێژاوە
 لە سایەئى شىخۆ سەرفى باش ئەكەم
 بەلام ئاردەكەئى ئەلئى كا ماشە
 مالئى ئاوا بئى و كوورئ نەمرئ

***

١- شیخ حەین خوشكەزای حەسرت و هاوسەرى خاتوو سەكینهئى برازای حەسرت.

تنگه شهر^۱

یاروب به خاتر شفیمی مه حشر   گونای «حسرت» نت ندهدی وه دهفتهر

*

بؤ نعلمی خهلق به کسر معبره   نموونهی ریگی شهرعی نه نوره

*

چوارینه^۲

گیزه‌ی سه‌ماوهر دهماخ چاخ نه‌کا
چای نه‌بوو جمال مال په‌رداخ نه‌کا
گیزه‌ی سه‌ماوهر له گوشم بریا
نیر نه‌و عیشه کوله‌ی تن‌تیریا

*

الهی این جهان آتش بگیرد   بغیر از سه نفر، گلش بمیرد
یکی یار و یکی دلسوز یارم   یکی گریه کند بر حال زارم

۱- لایمه، سهره‌یایه‌کای که شکرله‌کای حسرت سه‌ماوهر و نه‌و دهفتهر به ناکه شمیری به‌کهم دست پنده‌کات که وادهاره دوا دهری شمیری درلا بووه. ناکه شمیره‌کای ریش له و لایمه‌به‌دا بووه که دوو پارچه شمیری نهدایه و له کنه‌خانه‌ی حاجی مه‌لا نه‌حمه‌دی حاوجیدا ده‌شم کهوت.

۲- چوارینه کوردیه‌کهم له تنخ مه‌حموودی مفرگه‌درلا یست و فارسه‌که‌یش له په‌راویزی کشی (افه محمادی، آیه‌الله مردوخ‌پا نووسراوه که هی حسرت بووه و «تنخ محمده به‌های» کووه گه‌وره‌ی «تنخ مه‌حموودی مفرگه‌درلا» به‌ر له فوتای کنه‌خانه‌کای حسرت له مفرگه‌درلا، گرتووه‌یه لای خوی. له خوار شمیره‌کموه نووسراوه: قلمی گردید در روز یکشنبه ماه رجب سن ۱۳۷۱ آه محمد الحسینی، وازو.

بۇ حاجى سالحى ساوجى^۱

حاجى بە بى ... تۆلە ژنت چى؟	لە گەورە كىچى ساحىب بنت چى
بۇ يەككى باشە دەسبازى و ھەۋەس	عەساي سەر خىرى بگىرتە سەر دەس
ۋەك ئەسپى سەر كەش گەردن بلند كا	ھەر ۋەكۈر ۋە شمار سەرى خۇي گوم كا
تازە بە تەماي عەيشى «سەمەن»ى	سەمەن پىنت ئەلنى لاچۇ بۇگەنى

بۇ ھەسەن بەگى بۆيەن^۲

ئەلەين لە «بۆيەن» بۆگەنت بىرا	ھەر ۋەكۈر لۇتى دىمەكت درى
خۇتۇم نەدىۋە ئەشعارم دىۋى	بۇم مەغلۇوم بوۋە كەرى «سەرشىۋ»ى
سىخىم سوور كەمۇ لە كۈورەى پاشت	بىكەم بە سىندان «مىك» و «ھەۋتاش»ت

۱- حاجى سالحى ھەمە ھەمەزى ساوجى لە تەمەنى ۹۰ سالىدا، لەگەل حاجى سالحى مچەى زارا، كىچ بە كىچى: ئابىن-سەمەن پان كىردۈۋە. سەمەن لەو كاتەدا مىرمندالىكى ۱۴ سالە بوۋە.

۲- رەھمانى لالە سەنى مىرگەدرىۋى: ھەسرەت بە داۋاي سەئىد بەگى بانالان ئەم ھەجۋەى نوۋىسە. ھەسەن بەگ ئامۇزاي ھەمەرەشىد خانى بانە و مالىكى بۆيەن و مىك و ھەۋتاش بوۋە. كە ھەجۋەكە ئەيىس، زۇر قەلىس ئەيى و ئەلنى: ھەر كەس ئەمەى وتوۋە دەپت بىكۆزم. ھەمەرەشىد خانىش لىلى توۋرە دەيى و دەلنى: نەۋە ھى خالۋ شىخ مەمەدى خۇشەۋىستى مەن، ئەشنى لەبرى ئەۋ ھەجۋە، دوۋ تەنەكە چەلتۈۋكى بۇ بىئىرى!

بۇ ھەسەنى حاجى سەئىدى خەلووزە^۱

ھەسەنى حاجى زىرنگ و ھۆشيارە

ئەو ھەلئەخولئ ھەر وەكوو تەشى

ئەو ھەلئەخولئ وەك مشتەى دۆمى

جاروبارئ دئ بۇ مزە و بەشى

ئەو ەزانە جارئ لىى قۆمى

بۇ كەنەك بەگ^۲

كەنەك كەنەك بە بۇ خەم خەم مەخو

ئەگەر قسەى خۆش پارەى کردايە

ئەزەل وا بوو ە بۇ من و بۇ تۇ

ئەبوا كەنەك بەگ كۆرى شا بوايە

لە گەل خۇيدا^۳

فەسلئ ھەلئەستای ئەبووى بە تىلا

ئىستا ھەلئاسى و ناچى بەو كونا

بە بئ شىف و وەرد بوورەت ئەكىلا

دەويتىت ھىنا بە شانى منا

شەكل بەگ^۴

لووت وەك قەلاى خاوقنگ وەك چنگىنە

چى كەم لە «كاکل»ى پئىسەر مابردوو

لە مال «نەسرولا» تا مالى «حەمباش»

ئەسكەناس بىنە و زەرەت بىئىنە

چى كەم لە «خوالئ»ى لەبر سامردوو

ھىندەم دەست نەكەوت بىئىرى بۇ ئاش

۱- شەرىكى حسرت لە ئاشەكەى خەلووزەدا.

۲- مەحمود بەگى بانالان لە ھۆزى مىران بەگى، دۆستى حسرت و پياۋىكى شۇخ و سوھبەتچى بوو.

۳- باش تووش بوونى حسرت بە نەخۇشىنى پرۇستانەو، بە ھىنەكەى خۇيدا ئەم ھەجۋەى وتوۋ.

۴- شەرىف بەگى ئاغە بەگى نەچىن، بىراى زۇراپ بەگ لە ھۆزى مىران بەگى؛ لەگەل ھەسرەتدا ھەندى ھەجۋيان گۆرپوئەتوۋ. شىخ مەحمودى مەرگەدرىل پنى واپە: شەكل بەگ نەخۇئەدەوار بوو و مەلا نەحمەدى نارىزادە كە لەو كاتەدا مەلاى نەچىن بوو ئەم شىرانەى بۇ نووسىۋەتوۋ.

خەسرەت:

«.....» ھەي ژن بى دەرپىي بۇچى زەر اتمان گران ئەدەنى

شەكل بەگ:

قەت شىخى ۋەك تۆم ھەرگىز نەدىۋە تەرت ۋوخسارى دىۋى بىرپوۋە

خەسرەت:

«شەرىف بەگ» شەرف نىيە پىتەۋە تەماشاي خۇت كە ئەبىرپەتەۋە

«مىران بەگ» نەمرد بە ۋەجاخ كۆپرى كاغەز ئەنۋوسى لە توخمى ...ى

بەسە شەكل بەگ ئەحمەقى گۆي لەق ئاپروۋى مىران بەگ مەبە بە ناحەق

بلىن بە «زۆراب» شەكل بە پروۋتى ھەلبەپرېنى ۋەك ۋرچى لۇتى

شەكل بەگ:

ئەگەر نازانى من «شەكلە كۆپر»م فوۋ كە لە ئاگر قىنگ كە لە ...م

«عاسە» دەرى كە «عەلى» بىرپىننە سەگەلى تىكەن پروۋ بە چىگىنە

با لە چىگىنە ۋ بە ھاۋار ھاۋار پروۋ بىكاتە مىلەي كەلەگاسۋار

ھەسرەت:

شەریف چى بلىم لە تەرك و تووزت	...ى «مچەلە»م بېرىيە گووزت
بۇ ھەيات نىيە گەوجى بىن مەزە	بۇچى نابەزى پاشت بەم گەزە
قەسەت پىن بلىم ئەولاد باوەش كەى	دنیا دادرى سەرلووت رەش كەى
قىنم دابىنى ئەلىم بە «حاجى»	بتكا بە رىوى بۇ توولە و تانجى
رقم دابىنى رەقم سىس ئەكەم	لە پاشى پىست پاكىم پىس ئەكەم

ھەسرەت:

شەریف ئى وەللا شەریف ئى وەللا	تەسالجە بکەين تۆ کەلاموللا
-------------------------------	----------------------------

شەکل بەگ:

بە قەبرى باوکم بە سەرى کاکەم	«عەلى»م نەدەيتى تەسالجە ناکەم
------------------------------	-------------------------------

پاشکو

شیخ رەزای دەرەوەرەن:

نەزانینی چەندوچۆنی سامانی کە لە پووری ئەدەبی کوردی و ئاستی لەکیس چووونی ناویشانی ئەدیبه کاتمان و بەرەمە کانیان؛ ناپیوری و لەوانە یە هەرگیز بەرای ئەو خەسارەمان بۆ دەر نە کەوئ. «شیخ رەزای دەرەوەرەن» بەلگە یەکی ئەم راستییە تالە یە. ئەم شاعیرە ون ناو و شیعەر ونەم لە سای گەران و پشکنین بۆ شیعری حەسرەتی بڕایدا ناسی و تا ئیستە لە هیچ سەرچاوە یەکی ئەدەبی و میژوویدا باسی لێ نە کراوە.

ئەو ی کە سەبارەت بە ژبانی دەست مەکوئ: شیخ رەزا عارفیکی بە ناویانگی سەردەمی خۆی بوو و خوشەویست و جنی باوەری خەلک بوو و ریزیکی یە کجار زۆری لێ گیراوە. گلکۆی لە گۆرستانی پیری نزارە رەشی دەرەوەرەندیە و شیفاخوایان لە گوندە کانی دەورە بەرەو دە چنە سەر مەزارە کە ی.

شیخ رەزا بڕا گەورە ی حەسرەتی شاعیر بوو. لەوانە یە لە شوینی دیکە دا خویندبیتی^۱ بەلام لە سەر دەستی مامۆستا ناری (مەلا کاکە حەمە ی بیلوو) خویندنی ئەواو کردوو و پاشان چوووە تە ئاوا یی دەرەوەرەن. مەزەندە ئەکریت لە نێوان سالە کانی ۱۹۲۰-۱۸۸۰/۱۲۹۸-۱۲۵۸ دا ژیا بیتی.

۱- لە تەنیش تاکە شیری هەر گول نەشتەری هەر سۆسەن خاری/هەر چەمەن زیندان هەر شەتار ماری/هی نار بەپازە کەیدا نووسییە: در چمن خسرواها د به یاد عزیز آغا نوشتم. لکاتبه مریوانی

له هیزشی رووسدا (١٢٩٦/١٩١٧) شیخ رهزا له گهل دوو شوانی ئاواپی دهرهوه راندا له لایمن رووسه کانهوه به دیل گیراوه. دهسته جی هاوړیکانیان کوشتووه و نهویان له گهل خۆیاندا بردووه. شیخ رهزا لهو کاتهوه یو ماوهی دوو سال بی سهروشوین بووه و دواى هاتنهوهی دهره کوتووه که له «قهوقاز» دا زیندان بووه. به زیره کی خوی توانیویه تی بهریرسانی نهو ولاته قمناعت پی بهینی که بهریدن و به لیتها تووییه کی زۆروهوه خوی گه یاندووه تهوه مهریوان.

نه کوژرانی شیخ رهزا به دهستی رووس و ړنگه دهربردنی له قهوقازوه یو کوردستان لهو ههلو مەرج و سهرده مه دا؛ وه کوو که رامه تیک ده گێر نهوه...

شیخ رهزا یهک دوو سالیک دواى گه رانه وهی له سؤفیت* له ته مه نیکى کهم و نزیک به کاملی دا، به نه خوشینی «هایه سیری» کوچی دواپی کردووه و له پاش خوی خیزانیشی شووی کردووه تهوه به مه لا شیخ محهمه دی ههسرت (برا بچووکی شیخ رهزا). شیخ رهزا دوو مندالی له شوین جی ماوه: حاجی شیخ حهسه نی راوگان [باوکی شیخ عهبدو لا و شیخ عهلی راوگانی پینجوین] و خاتوو سه کینه هاوسه ری شیخ حهسه نی شیخ شه مه دینی ههنگه ژال [دایک] باوکی شیخ سه عید و شیخ عهلی و شیخ محهمه دی ههسه ناوه ی مهریوان]

به وتهی کاک شیخ عومهری راوگان (کور هزازی شیخ رهزا) به یازه ون بووه که ی شیخ رهزا که له پیشه کی ئه م کتینه دا باس کراوه؛ زۆربه ی هه ره زۆری دهقه کانی

هه قاتر هه یه کی دواى نه ری رووسدا، به هوی پلاوو نه وهی چه نه به خوشینکی گشت گیری وهک: وهبا و گولی و توشه پوهی، خه لکی دهرمه رانیست بهو دهرمانه وه، ئه م گونده چول کراوه، و خه لکه نه دهرسه که ی له نه نیت دهرمه راندا ئاواپی دیکۆنان پیکهتاوه. ئاشه واری دیکۆسی دهرمه ران هینتا ماوه و له نوان سن کوچه کی: دهرمه ران، بناوه چله و هاته ننه خان له ناوچه ی خاوه راواى مهریوانا به. دیکۆن بری بی بووه له یست سا یستوینج سال و مرگه ونه که بان. دواى گه رانه وهی خه لکه که بهو دهرمه ران و ئاوه مان کردنه وهی، دیکۆنیش سا سه ره ناگانی ده به ی نه وه دی زاینی هه ر ئاوه مان بووه. له بهر نه وهی که خه لکی ناوچه که به شیخ رهزاى دیکۆنیش ناوی ده بن، ږنگه باش گه رانه وهی له سؤفیت، دهرمه ران ئاوه مان نه یو یقه وه و پاشماوه ی زبانی له دیکۆنغا ږدنه سه ر.

شیعری کوردی و به تایبەت شیوەزاری هەورامین. ئەم بەیازەیش کە لەبەر دەستماندا، شیعری کوردی کەمی تێدا و تەنانت لە جێگە یەکیشتدا باس لەو دەکات کە بۆ خۆی نەبویستوو شیعری کوردی تێدا بنووسیتەو. بەم پێش، وای بۆدەچم کە ئەو بەیازە نادیارە ئەگەر «دیوانی شیعری شیخ رەزای دەرەوهران» نەبویت، لەوانە شیعری زۆری خۆی تێدا نووسیتەو. بەلام لەم بەیازە ی تردا تەنیا لە دوو پارچە شیعەر دانیام کە هێ شیخ رەزای.

بە پێی چۆنایەتی (کیفیت) ی گولچنی شیعەر و چیرۆک و پەخشەکان؛ تێگە یشتنی ئەدەبی شیخ رەزای لە ئاستیکی بەرزدا بوو، زمانەکانی فارسی و عەرەبی زانیو و بە باشی شارەزای شاعیرانی گەورە ی کورد و ئەو دوو زمانە ی تریش بوو. بۆ پەرەزەکانیش (شۆین و کاتی نووسینەو، رافە ی کورتی دەقەکان، ئاخ و داخ لە دەستی نەخۆشین، فیراقی یار، دوعا، ترس لە عەزایی ئەودنیا، گەیی لە «حەبیب»ە کە ی ...) کە ناوبەناو لە بەیازە کەدا دەبێنرین، لە هەر سێ زوانە کە کەلکی وەرگرتوو.

شیخ رەزای خۆش نووستیکی بە توانایش بوو. مەرفە کە سەیری بەیازە کە ی دەکات، بەر لە چێژگرتن لە دەقەکان، سەرسامی خەتی ورد و جوانی نووسەرە کە ی دەبێت. جیا لە چەندین شیعەر کە ناوی شاعیرە کە یان نە نووسراو، بۆشایی زۆربە ی لاپەرەکانی بەیازە کە بە تاک و چوارینە خەمڵیو کە بێگومان زۆربە ی هەرە زۆریان دەقی شیعری خۆی بن.

بەو هیوایە ی لە داها تودا بەر هەمەکانی ئەم شاعیرە مان بدۆزیتەو و ئەدەبیاتی کوردی یی رازاو تر و دەوڵەمەند تر بکیتەو؛ ئەوا ئەو دوو پارچە شیعەر (دەقەو دەق چۆن لە بەیازە کە یدا نووسراو) لە گەل چەند نموونە یە ک لە چوارینە و تاکە شیعەرەکانی شاعیری نەناسراو و نەزانراوی مەریوانی «شیخ رەزای دەرەوهران» پێشکەش بە کتێبخانە و میژووی ئەدەبی کوردی دەکەم:

«جواب و سوال عاشق با معشوق به زبان کوردی»*

- زولفت که وه کوو تو پرهیی خوونکاره به من چی
شهرنامهیی نیتو مه جلیسی نه غیاره به من چی
- لیم لاده مده تهغه له من شیت له باخان
گه ره مده می گول بولیوله گه خار به تو چی
- بو من که نیه وه عدهیی گولزاری و سالت
خونچهی ده می تو مره می بیمار به من چی
- تو نیت شووکر حبه به نهی موفلیسی نادان
من حبهیی لهیم له علی گران باره به تو چی
- چیم داوه له جهور و ستمی گوشهیی چاوت
نهو نیرگسه بیمار به غه داره به من چی
- عهینی نه دمه به حسی نه که ی چاکه له لای من
نهو زالم و بی مرو ته شهراره به تو چی
- خوم نهو رس و مایل به خه تی نهو رس نه مرؤ
باقی خه دی مه جووبه به نه مشاره به من چی
- نهی تالییی خونچهی نه مهمل و گولبه نی مه قسوود
جهننهت که ده لین مه بنه عی نه زهاره به تو چی
- هه لسه به ره قیب کافری بی به هره بلن تو
لوتفی که حه بیم به منی کرد به تو چی

---

* شیخ رهزاله خوار نه شعره وه نووسیه: حقیقت خیال نداشتم کلام کوردی در میان این بیاض بنویسم، ولی چون زبان یار کوردی بود، بدین یک غزل برآمدم، با او به مکالمه برآمدم، هر کسی مطالعه ای اینها بکند، عیم نکیرد، البته از سوز دل بریان و از چشم گریان شتهای حالی می شود که اهل عشق باشد. وای آی رضا.

چونکه یار بر طریق صلح دیدم، این غزل برایش تقریر نمودم،
از استغنی رو و از بی‌نواپی خود. چون لطف کامل داشت،
طبع را موزون نمودم، این غزل هم در حجره‌ی خیال بدر
آوردم، بر طریق رغبت تحریر شد:

که دلبر زولفی به‌رداوه به بهر دا	به نیمانم به نیمانی زهره‌ر دا
همانسم پرچمی لا‌لا به سر رووی	نه‌سیم هات و شهوی گیرا به فردا
به له‌علی لیتوت نهی گول وا دیاره	دهمت تعنه‌ی له مهرجان و گوهر دا
له دووری تو به نه‌شکی دیده تهر بوو	هموو خاکئی، چ خاکئی کهم به سردا
خدیالم وایه وه‌ک مه‌جنوون له داخت	بروم بو خوم به دهشت و کینو و دهر دا
دل‌م دا پیٔت و ههر نهو وه‌خته زانیم	که من له‌علم به باخی بی‌سمهر دا
دیاره مردنی من دوور له بالات	به گریانی شهو و ناله‌ی سه‌حهر دا
ده‌زانی وه‌ک جه‌هننم وایه دووری	خه‌لاسم که له نیو ناری سمهر دا
له بهر زولمی گرانی بی‌وه‌فاییت	مه‌گر ههر قور بکهم دایم به سر دا

(ج دهریمه‌ته)
(عه‌جایه‌ب نه)
(وتی: کارم ههر وایه)
(وتی: قوری زریار)
(وتی: جا جه‌هننم)
(وتی: هزار وه‌ک تو مه‌جنوون بووه)
(وتی: دهری، دهری)
(وتی: دشمن ههر تا بی)
(دلخونی کردم وتی: سیووری بکم، جه‌زات نه‌دسق)

هەندیک لە کورتە شیعەرەکان:

تالانی سەر و مالمە ھەرسیکی بە جاری
فنجانی مەم و خالی دەم و ڕوومەتی قەرمز

-

دڵم نایە بەجێت بێلیم بڕۆم بۆ خۆم بە دنیا دا
سەری خۆم ھەلگرم وەک شێت بە کێو و دەشت و سەحرادا

-

شکا پشتم بڕا جەرگم لە حسرت و ڕدە خالانی
خودایا بۆ نەما عەھد و قەرار و مەیلی سالانی

-

لەبەر تۆفی زمستانی فیرا قی یاری بێ ھەمتا
بەھاری عۆشرەتم خونجە ی بە ڕەنگی پووشی ھاوینە
بە ئیمانم گەلی ھەرزانە بۆسە ی لە علی گولنارت
خەجالت بێ ئەگەر نەیدەم لە ڕۆی ئەو ماچە ئەم دینە

-

عاشقی لایەق بە شەخسێکە کە بێدەنگ خەم بخوا
خۆل بە سەر مەجنوون کە دەردی عەشقی پەنھانی نیە

-

موددەتیکە من لە سایە ی چاوی تۆ
ما بلی بەدە ی مەزە ی مە یخانە نیم

-

ئەم سۆزە لە دڵمایە ئەم ڕشتە لە ملامایە
ئەم عەشقە لە دڵمایە ھێ دیدە خوماریکە

-

بە ئیمای چاوە کەت ئیمانە کەم چوو
موسولمانی بە دینم باوەرت بێ

-
ئەھوا دۇعا دەگەم تۆ بىزۋە ئامىن
نەسىبى مەن شەمەھى باخەلت بى

-
ھەر گول نەشتەرى ھەر سۆسەن خارى
ھەر چەمەن زىندان ھەر شەتاو ماری

-
موتالىمەھى خال لەيلم كافي يەن
ئىتر ھەرچى كەم بى ئىفاقى يەن

-
ئاخ چون شەمە شەو سۆقتە جەرگە وىم
ئاخ چون چىراى سۆيىچ جۈانەمەرگە وىم

-
ئەر شەوھەن ئەر رۇ ھەر تۆم خەيالەن
شەو جە لام ماھەن رۇ جە لام سالەن

-
گشت گونای دلەن تەوھەن بارۇ لىش
وہرنە مەن جە يار بى بەينەتم چىش

-
مەن خۇ كەم زوخاۋ ھىجىرانم وەردەن
يەكجىر دوورى تۆ تەمامم كەردەن

-
جە گشت شىرىن تەر ھەر گىلان وىمەن
ئەر بۇ تۆ نەبۇ ھەنى بۇ كى مەن

بر رُو زاهید ناله‌وه خوت و بهه‌شتت
که این سیم زنگ زان بوستان به

-

چو در رویت بخندد گل مشو در دامنش ای بلبل
که بر گل اعتمادی نیست اگر حسن جوان دارد

-

خدایا رضا را رضامند کن
به نار جهنم عذابش مکن

-

بر روی تو سر فتنه همین دانه‌ی خال است
چیزی که مرا کرده گرفتار همینست

-

پس از مرگم اگر آهی برآید از دل تنگم
شود بریان اگر مرغی نشیند بر سر سنگم

له ره تگۆی:

نیفاقه: که لک، قازانج

بۆره: ناوه بۆ سهگ

بۆس: بستی، پێوانه‌ی درێژایی نزیکه‌و ٢٥ سانتیم

به ناواز: ناودار، تازه پینگه‌بشتوو

به‌د ته‌شک: ناله‌بار، ناشیرین

به‌رداش: به‌ردیکی داتاشراوی بازنه‌یی وه‌کوو ده‌سار یان هاره که که‌ره‌سته‌ی سه‌ره‌کی

ئاشه به‌ردینه بووه به تیره (قطری) نزیک به مه‌تریک و ئه‌ستووری ١٥ تا ٢٠ سانتیم

به‌لا له خولقت: نفه‌رت له کردارت

برووز: ده‌رکه‌وتن، نیشان‌دان

بزگهل: بز و مهر

بیراز کردن: که‌ل کردنی که‌ره‌سته‌کانی کشت و کال به مه‌به‌ستی باشتر برین، له ئاشدا

بریتیه له که‌ل کردنی به‌رداش بۆ ئه‌وه‌ی باشتر خه‌له به‌اری و ئارده‌که‌ی وردتر بیت.

بێ به‌ینه‌ت: بێ وه‌فا (هه‌ورامی)

پێله‌وار: نه‌و داره بچووکانه‌ی که له لۆس ده‌به‌ستری بۆ ئه‌وه‌ی که‌سه‌کان شان به‌ده‌نه

ژیری و لۆسه که هه‌لبگرن.

پووت: ته‌نه‌که، ده‌به

پوول: که‌مترین نرخ

ته‌به‌ک: سوینده، زه‌رفی تایبه‌ت به هه‌لگرته‌ی نان

تەرلان: ناسک

تەرک و تووز: قەد و بالا، قیافە

تەسالىحە: ئاشتى، كۆتايى ھىننان بە شەر

تەشى: كەرەستەيەكە بو كوردنى خورى بە ھەن

تەلای دەستەوشار: تەلایەك كە جوانكارى لە سەر كرابىن ياخۇ دەسكردى زىرنگەرانى

ھەوشار بىت كە لە پىشەى خۇياندا بەناوبانگ بوون

تەوھن: ھەرد (ھەورامى)

توررە: پەرچەم، ئەگرىجە

جورعە: قوم، چەند دلوپىنك

جای ئەبوو جەمال: ماركى چايەكى ئەو سەردەمە بوو

چەپگەرد: چەواشەكار، گىرە شىوین

چنگىنە و كەلەگاسوار: ناوى دوو شاخن لە تەنیشت گوندی خەلووزە

جەبب: گۆشە، لەت

جەببە: شتى ورد، بە كۆلوی قەندیش ئەوتریت

جەسبۆلمەرەم: دالخواز، بارمە مەیل

خاتەر ریش: دلگران، زویر

خار: دەرک و دال

خەپلە: جۆرە نانىكە ئەستوورتەر لە نانى ئاسایی و ناسكتەر لە كۆلتیرە

خەد: روخسار، روالەت

خه له: ده خل و دان، دانه ویله
خورسهند: دل خوش، شاد
خوسرهو: پاشا، دهسه لاتدار
خوونکار: جه لالاد، پیاو کوژ

دؤ که شک: دؤی که شک، دؤیه ک که له ساوینی کهشکوه بهرهم هاتبیت
داربه له ک: ناوی دره ختیکی بچووک و کورته بالایه
ده بان: جوړه خنجیریکه که له پولا دروست ده بیت
ده بده به: ته شریفات، شان و شکو
ده ماخ چاخ کردن: ساز کردنی که یف، رابواردن
ده مانچه برنهو: جوړه ده مانچه یه ک بووه
دل ریش: دلگران، زویر
دل نایرین: دل ناگرین، دل سووتاو
دیده باز: لیره دا مهبهستی چاو جوانه
دیزه: کیتله ی گوره، کاسه یه ک که له گوزه گوره تر و له هوومه بچووکتره
دیشله مه: چای شیرین

راسته گرتن: ریک و پیک کردن و میزان کردنی بهر دناشه کان و کهرسته کانی دیکه ی ناو
ناش

زیندانی بیلا هبس: دیلییه ک به بی نهوه ی له چوار چیه ی ناو زیندان دا بیت، مهبهست
مه حکوومی چاره نووسه
زهنه خ: زهنه خدان، چالی چه ناکه

ساحیب یں: کچنک کہ ہموییت بہ زن

سہخی: دژی چہ کل، نان بیہ

سرپاک: ہموو، گشت

سر لووت رمش کردن: مہمست تہرک کردنی زید و جوون بہ ولاتنا

سرفن باش نہ کم: حال و مزعم بلش دہیت

سرواز: سرریز

شہرار: شہراشو

شرنگہ: دمنگہ ناویکہ، سرنگہی دا: واتہ بای لہ بووہوہ

شمقار: پہلہومریکی راوجیہ وہک ہلو

عہر عہری روح: گیان کہشت، سہر مہرگ

گمنہک: نمو بہ شہی کلہ ہرد و گلہ جان کہ نہ دہستی مروف دانا شراوہ

گاملش کای ملش: ماش بلوی دہ حل و دانیکہ، مہمستی لہربری ناردہ کہ بہ

کلاوچہ رحان: و مرچہر خلدی کلاو، ہنماہ کہ بو کاتی کم

کولہ: بلوہ یو سگ

کووپہ: سندوفی تابہت بہ ہلگرنی زیر کووپہی حوسرہوی: خہرنہ و گہج

کوور: حہچہ برہ نیر

کووکہ: کولنہی زمہرات و گل

گازرانی: جۆره کوونالیک بووه بۇ جلوبهرگ
 گال: ناوی دهخلیکه وهک گهنم و جو
 گهز: مهتر، سهد سانتیم
 گنیر و بهر: گهل و قنگ، بهر و دوا
 گرپهی ئایر: کلپهی ئاگر
 گونا: گوناج، تاوان
 گوو نه کەر: چرووک، چهکل. لهو پهنندی پینشینانهوه هاتووه که نهلی: گوو ناکا بۇ نهوهی
 برسی نهیبت و نان نهخوا
 گووز: تر

لوس: نیرگه داریک که بۇ هه لگرتنی شتی گهوره و قورس به کارددههینرا و به چهند
 که سیک هه لده گیرا
 لاکیش: بهرهی باریک
 لهعل: زیو، جهواهیر. لهعلی گران یار: زیری بهنرخ
 لوولهی نهقراوی: جۆره جگهره یهک بووه

مهراق: خهفت، وه رههم
 مهزمنه: گومان
 مهشکه ومه لان: که رهسته ی دروست کردنی دۆ، مهشکه ومه لان زل: مه بهست دهوله مه نه،
 ئاژه لدار و خاوه نی شیر و ماسته
 مبلهک: ناوی شاخیکه له نیوان ساوجی مه ریوان و گوخلانی پینجوبیندا
 مزه: بهشی ئاشهوان لهو دهخلی که له ئاشدا ده یهارین له بری کری، له ههر ته نه که یه کدا:
 یهک بلووچه (زه رفیکی تایبته که نزیکه و کیلو و نیویک خهله ده کری)

مشتەى دۆم: كەرەستەيەكە ۋەك دەسەوانە كە لە دروستكردنى ژێرە كلاشدا
بەكار دەھێنرێت

موتەكا: پشتى، سەرىن

موغای نێزە: نووکی نێزە

موفلیس: بێ دەسەلات، دۆراو

مووبەت: موحیببەت، خۆشەویستی

نارى سەقەر: ناگرى جەھەنەم

نەوڕەس: تازە پێگە یشتوو، لاو

نیزگسى بيمار: ھېمايە بۆ چاوى جوان

ھارېر: دىيەكى ناوچەى شلىزە، كانه بەردىكى لىيە

يايىن: خاتوون بە زاراۋەى موكرىانى

دهستنوسه‌کان و وینه‌کان

نسخه حضرت العبد

من في الدنيا اول بلا به عالم يا رسول الله به غيري تو نبی خیر عالم
 رزق منی قسوت و اول پوشیم به ناچارن نه زده نور که ایا
 تا شمل نه به طری خرم تا چکم به شعله و نار به خال
 ای فاقتم به آخر من که در بر ۵۵ به کز می ناست به خیار
 به سربزه چکم نه و خن فرقه در کا که جی می هر نه به علم دار
 خست به طبع به سادات به طاعت و کاه ها خست به بار
 به شفاست ایما ینم به خروغ به علم به برود به به علم دار

بعد از خدای تعالی و بعد از حق تعالی
 و در این روز به نام باطن هر دو
 که است باطنی باطنی به طریقی
 بعد از خدای تعالی و بعد از حق تعالی
 و در این روز به نام باطن هر دو
 که است باطنی باطنی به طریقی

ولایتنا حضرت الحسین

همه شریک در این خوارم فدایان
 این روز است که در این روز
 و در این روز به نام باطن هر دو
 که است باطنی باطنی به طریقی
 بعد از خدای تعالی و بعد از حق تعالی
 و در این روز به نام باطن هر دو
 که است باطنی باطنی به طریقی

ولایتنا

که در این روز به نام باطن هر دو
 که است باطنی باطنی به طریقی
 بعد از خدای تعالی و بعد از حق تعالی
 و در این روز به نام باطن هر دو
 که است باطنی باطنی به طریقی

عالی کشی در راه پر دردم
 دوریت ای شی مرید پایه هجرانه
 باری نه کم دوریت ضرور
 نه توبه بینان هزار دشت در
 دری سفرت گشت کوتا به
 انگاه بیون خوی لاسکان
 رینه بود وطن از خانه بغیر
 یارب غریب بریندایم نیست
 علوت بر تارنج نکبشی
 به طاعت به زوری ناده
 یارب ایام توبه ضرر به
 باقی در اسلام نه استبداد
 زود به

دوا ای شی در دهنه سرور
 محروبت باعث داغ یارم
 دیدم بودیت خیال به نور
 هرگز نودیند شزاره
 دشمنی و بای نه رت قنای
 باذن رسول اولاد صفای
 زو بسلامت به صفای
 بطول سفر قط بیزار نیست
 قط لذت نماند به کیف و غول
 بول خوا بینو به لار
 بداد و بلا هر به خطر به
 باقی در اسلام نه استبداد
 زود به

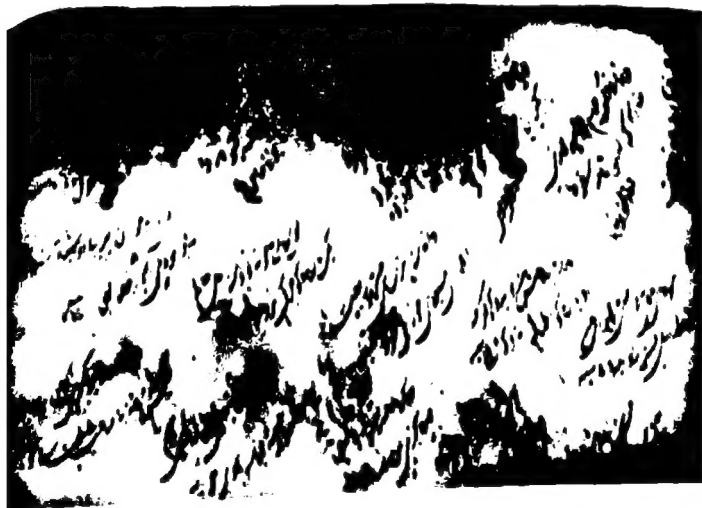
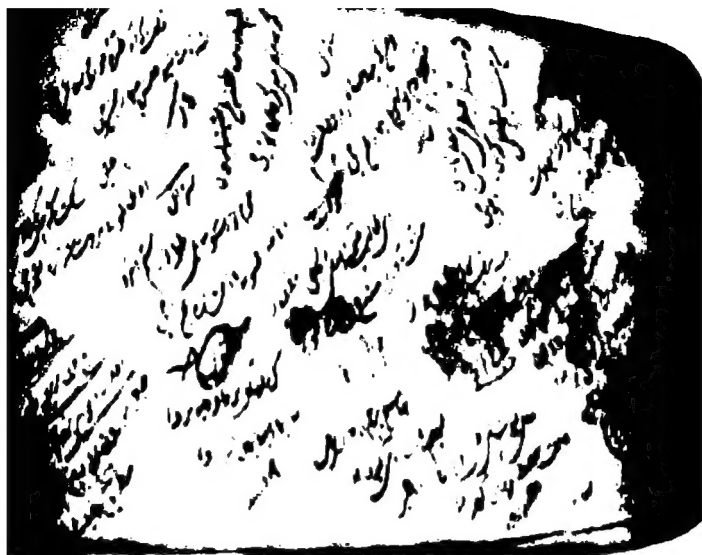
هزار سلام به له چه در غایت	له عقل و فهم له طرط و وفات
له روی عزت و عقل و ناموه	لوگت لطافت اثر اسوه
نامت آن نامادیده دوران	واللفظ نه شک چه دیدم واران
خونم نم زانے وفات و باب	وخلافت له نوع بشر جباب
ای زنده خلقه رویی خاصا	او صافست فارغ و صفه بیاب
یار بنامان منزه به عزت	ملول دعا جز به عزت نیست
به خست آل او اسماء به رسول	خفت بدله سر فروغ احوال
چش و دهرم از بیلام نامزد	جفا به نردار گفت دم ساز
دیندانه بارنده واسطه این	نه اسباب کیف نه در ناماز
زام زده در دو دوری مارم	با کس که نام و از خستد مارم
بوسل بود به شب پریم دعا به	مل یکمان رحق به نه شفا به
بلکه قبول بود دعا و کربان	
خون و جگر به طبع و نجات	

سلامت و کوه و دره و قریان
تا فلک تا ما و علم
مگیره در و دره و باران و غار
در وسط که به چاکه بوسه نجات
شفا هر در و دره و غار و هر چه
قصه مگیره گوی ما این حق به
بخت و آل نه به
به چرخ گیرد و نسیه عالم است

جای و فرض احسان
فرا و شمع و آتش
عزای چاکت هر چه
برده و بوسه بوسه و قریان
دوای دردی گناه و شفا
و فای دنیا کله و دره و غار
رها گویم تا در و دره و غار
علم هر صفت و علم هر صفت

The image shows a single page of a document, possibly a manuscript or a historical record. The page is oriented vertically and is heavily damaged, with significant staining, discoloration, and large areas of missing material (holes or tears). The text is written in a cursive script, likely Persian or Arabic, and is mostly illegible due to the damage. The page is framed by a dark border, and the right edge is irregular and jagged, suggesting it might be a fragment or a page from a bound volume.

شیخ مه‌حموودی حافر

حاجی شیخ هسه‌نی راوگان

شیخ مه‌حموودی میرگه‌دریز

شیخ عه‌لی عه‌ریزه‌نووس

是日

